

BARÇA

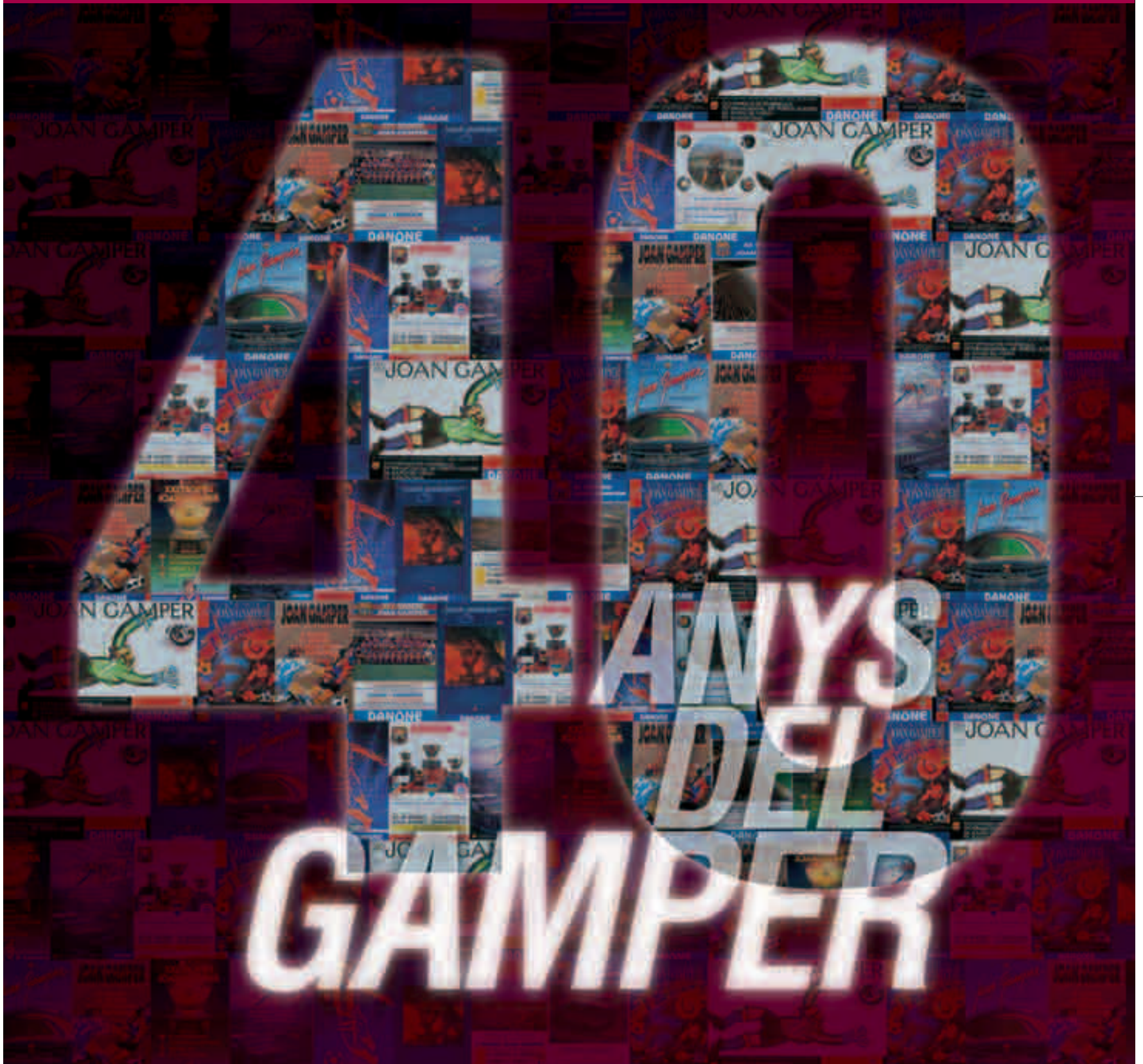

Revista Oficial FC Barcelona · Agost 2005

5

Núm. 16 · 3 Euros

www.fcbarcelona.com

ANYS DEL GAMPER

Barça - Juventus
Dos clàssics de la Lliga de Campions, en un Gamper de luxe

Els cartells del Gamper
40 anys de grafisme i disseny, l'art al servei del bon futbol

La tradició de cada estiu
Quan la festa esclata dins i fora del camp del Barça

Aquesta targeta distingeix els campions

Segur que estàs orgullós del Barça i dels seus èxits. Però has pensat que encara podries celebrar les pròximes victòries amb més força? El motiu: la **Targeta Visa Barça**. Una targeta plena de descomptes, viatges amb l'equip,

Punts Barça bescanviables per productes oficials... i molts avantatges més. La targeta que es mereixen els campions.

Parlem?

 "la Caixa"

AGOST DEL 2005

Edita: Futbol Club Barcelona
 Av.d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona
 Tlf. 9021899 00 - Fax 934112210
 Direcció electrònica: revista@club.fcbarcelona.com

Director: Jordi Badia

Subdirectors: Antoni Aira, Toni Ruiz
 i Eduard Pujol

Redactor en Cap: David Saura

Col·laboradors: Andrea Balducci, Oriol Bonsoms,
 Carles Cascante, Xavier Catalán, Cristina Collado,
 Javier Costa, Vanessa Forns, Gustau Galvache, José
 Manuel Lázaro, Sergi Nogueras, Francesc Orenes,
 Maria Rozalén, Josep Miquel Terés i Manel Tomàs

Disseny i Infografia: Grupo ADI

Fotografia: Abadia de Montserrat, Àlex García,
 Bevenrain, Centre de Documentació Barcelonista,
 Diario As, Juventus FC, Saskibaskonia S.A.D.

Publicitat: FC Barcelona
 Departament Comercial i de Màrqueting
 Telf. 934963672

Impressió: Rotorayfo Quebecor

Dipòsit Legal: B-40053-02.

La publicació no es responsabilitza de les opinions
 expressades en les col·laboracions externes.

La redacció d'aquest número s'ha tancat
 el 31 de juliol del 2005.

La pervivència del Trofeu Joan Gamper

En temps de gires asiàtiques i d'un calendari atapeït de competicions oficials, oficines i amistoses, en una època en què la graella estiuenca de les televisions està farcida de retransmissions en directe o en diferit de partits de futbol, la celebració de la quarantena edició d'un torneig d'estiu és, més que un èxit, una tosuderia que només s'explica per la voluntat de ser. Aquest estiu el Joan Gamper fa 40 anys, fruit de la voluntat de pervivència que les diferents directives del FC Barcelona han anat mantenint des que el torneig va ser fundat per la Junta directiva del president Enric Llaudet, l'any 1966.

La fesomia del Gamper s'ha adaptat a les exigències del màrqueting i la dependència dels drets de televisió. Va ser concebut per presentar l'equip a l'afició -des dels orígens, ben aviat va ser un torneig més adreçat als aficionats que no pas als socis- abans del començament de la temporada oficial. Va néixer com un quadrangular que es disputava en dos dies, i fins a l'edició del 1997 ho va ser. Des de llavors, ha quedat reduït a un sol partit i tot sovint, com també passarà aquest any, no servirà de presentació oficial de l'equip al Camp Nou perquè quatre dies abans els socis ja l'hauran vist en el partit de tornada de la Supercopa d'Espanya contra el Betis, que el dia 20 es jugarà a l'estadi.

Tècnicament, doncs, el Joan Gamper ja no compleix la funció per a la qual va ser creat. Quan es disputa, els barcelonistes ja han vist l'equip i les noves incorporacions -i des de fa unes temporades les novetats en la vestimenta- un munt de vegades per televisió; i aquest estiu també l'hauran pogut examinar en una competició oficial.

No obstant, l'essència del Joan Gamper es manté inalterable. Continua sent la festa familiar del barcelonisme amb què es dona el tret de sortida a la nova temporada. Per això la tria del rival té tanta importància. Enfrontar-se al Milan l'edició passada o al Juventus de Torí, el vigent campió de la lliga italiana i, per tant, un dels futurs rivals a la Lliga de Campions, a l'actual, converteix el partit en un test de primera magnitud per calibrar el potencial de l'equip blaugrana de cara a la nova temporada. Supercopa a banda, cap dels amistosos que s'hauran jugat mereixerà el caràcter d'assaig general que defineix el Joan Gamper. Amb aquests rivals, 'l'aquest any, sí' o 'l'aquest any, patirem', tant nostrats, tenen tota la raó de ser.

El Joan Gamper ha canviat perquè el FC Barcelona s'ha adaptat als canvis que s'han anat produint al futbol mundial. Les noves competicions oficials que les federacions van entaforant al calendari oficial, la necessitat de vendre els drets de televisió i la voluntat de les televisions de farcir la programació amb partits de futbol durant l'estiu, i l'interès per obrir nous mercats fent gires per l'Àsia o els Estats Units durant la pretemporada, són un fet al qual cal emmotllar-s'hi. El FC Barcelona ho fa i el Torneig Joan Gamper també. Tanmateix, és bo prendre consciència d'aquesta voluntat de seguir sent el torneig que va voler ser quan va ser concebut. Perquè servirà per valorar els esforços que es fan des del club per mantenir el torneig amb tot el seu caràcter i atractiu, però també actuarà d'estímul i d'exigència perquè l'essència del Joan Gamper segueixi plenament vigent. I més avui, quan fa 75 anys de la mort del fundador del FC Barcelona, el 30 de juliol del 1930.

FECSA ENDESA I EL BARÇA, MÉS UNITS QUE MAI.

Fecsa Endesa i la nova tarifa Barça. Una oferta exclusiva per als nostres socis. Gaudeixi d'increïbles descomptes en llum i gas sense haver de fer cap canvi en la instal·lació. I, a més, **Servei de Reparacions Urgents 24 hores gratis.**

Per tu, milers de nosaltres

Nova **Tarifa**
BARÇA
LLUM I GAS

15 %
d'estalvi
en terme
fix en gas

7 %
d'estalvi*
en gas

2'50 %
d'estalvi
en llum

* 5% de descompte contractant només el gas.

**Truca ara al 900 84 28 84,
estarem encantats d'atendre't.**

Proveïdor Oficial
FC Barcelona

SUMARI

» MÉS QUE UN CLUB

- 6. El Gamper 2005**
Els cartells, la festa i el partit
- 14. El Gràfic**
Els títols de la temporada 04/05
- 16. Van Bommel i Ezquerro**
La història dels dos fitxatges
- 20. Parlem amb Josep Ma Soler, Pare Abat de Montserrat**
La fortalesa del símbol
- 26. Bàsquet. El Barça d'Ivanovic**
La cultura de l'esforç
- 30. La Taquilla... Quim Paülis**
Sensatesa per al Barça d'hoquei

» EL CLUB DIA A DIA

- 32. Salut i esport**
La prova d'esforç
- 34. El pòster: les cares noves**
Ezquerro i Van Bommel
- 36. Què ha passat**
El dia a dia del FC Barcelona
- 40. Barça internacional**
L'anàlisi del futbol globalitzat
- 44. El club per dins: Xavier Cambra**
El portaveu de la Junta

» UN CLUB AMB HISTÒRIA

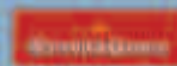
- 52. En record de Sígfrid Gràcia**
Compromís i bonhomia
- 54. L'Ex... 'Rodri'**
Coratge a l'eix de la defensa

» SERVEIS BARÇA

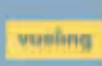
- 56. La nova equipació**
Clàssic i trencador. L'equilibri
- 62. Els abonaments 2005-2006**
Per a tot el barcelonisme

PATROCINADORS

PROVEIDORS

PATROCINADORS DE SECCIONS

BÀSQUET

HANDBOL

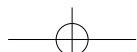
MITJANS COL LABORADORS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

GAMPER

BARÇA - JUVE

LA SUPERCOPA LLATINA

FC Barcelona - Juventus. El Gamper d'aquest any celebra el seu 40è aniversari amb la presència d'un convidat de luxe, que arribarà a Catalunya amb la condició de campió d'Itàlia, després d'imposar-se a l'AC Milan en un ajustadíssim final de lliga. El Camp Nou aprofitarà una càlida nit d'agost per delectar-se veient com els Ronaldinho, Eto'o o Deco se la juguen contra els Del Piero, Ibrahimovic o Vieira. Un partidàs. L'autèntica Supercopa Llatina

■ TEXT: Andrea Balducci | FOTOS: FC Barcelona / Juventus FC

Rijkaard i Capello. Els tècnics del Barça i de la Juve són dos vells coneguts. Van marcar una època com a futbolistes. Quan els seus camins es van trobar, Capello actuava com a mestre i Rijkaard, com a alumne. Entre 1991 i 1993, en el seu període plegats com a milanistes, Rijkaard va ser una peça fixa en l'esquema de Capello. Es coneixen bé i han treballat junts. Ara però, són rivals. Aquest és, doncs, un Gamper sense secrets.

A la plantilla de la Juve hi ha jugadors que, tibant del tòpic, no necessiten presentació. Els més destacats són el porter Gianluigi Buffon; els defenses Cannavaro, Thuram i Zambrotta; els migcampistes Emerson, Nedved o Vieira; i els davanters Del Piero, Ibrahimovic i Trezeguet.

La 'Vecchia Signora'

El Juventus, que té més de 10 milions de 'tifosi' a Itàlia, viu una realitat molt peculiar: és l'equip que mou més aficionats, però alhora és el que posa d'acord a més detractors. Se'l coneix com la 'Vecchia Signora' o també com la 'Zebra', per l'efecte visual de les franges blanques i negres de la seva samarreta. El seu historial és impressionant: 28 Lligues, 9 Copes

d'Itàlia, 4 Supercopes d'Itàlia, 2 Lligues de Campions, 2 Copes Intercontinentals, 2 Supercopes d'Europa, 3 Copes de la UEFA i una Recopa.

De 'bianconero' a blaugrana

Repassant la història trobem tres jugadors que just abans d'aterrar al Camp Nou han jugat a la Juve i, fins i tot, el cas d'un entrenador que ha fet el recorregut invers. El primer d'aquesta llista és Michael Laudrup. Al Juventus de Platini no hi va lluir i l'any 89 Johan Cruyff el va fitxar pel Barça. Amb el tècnic holandès, Laudrup, fi, elegant i intel·ligent, va donar els millors anys de la seva vida esportiva. Juan Pablo Sorín també va fer estada -això sí, molt curta- per aquests dos equips. Era la temporada 2002-03 i va arribar a Barcelona procedent de la Lazio. I Edgar Davids, que va ser un habitual dels torinesos des de 1998, va fitxar pel FC Barcelona en el mercat d'hivern del 2003, en la primera temporada de Rijkaard a la banqueta del Camp Nou. El migcampista holandès va tenir un molt bon rendiment, essent una peça bàsica en la remuntada d'un equip que després d'anys de patiment va aconseguir el subcampionat de Lliga.

Sandro Puppo, un prestigiós tècnic italià dels anys 50, va entrenar el Barça la temporada 1954-55. L'equip va ser el subcampió de Lliga. En acabar els Agnelli van fitxar Puppo per al Juventus, on s'hi va estar dues temporades. Al Gamper d'aquest any no hi faltaran barcelonistes italians. I entre ells, els integrants de la Penya Barcelonista d'Itàlia, que va ser fundada abans d'un partit de la Copa d'Europa del 1986 que va enfrontar Juve i Barça, al Comunale de Torí. En aquells anys un grup d'aficionats italians sempre que podia s'acostava a les instal·lacions blaugranes per veure els entrenaments del Barça. El famós entorn no estava massificat com ara i es van poder fer amics dels jugadors de l'època: Carrasco, Víctor o Alexanko, fins el punt que es van convertir en grans barcelonistes. El mes de març del 1986, justament abans del Juventus-Barça van fer oficial la seva admiració pel club fundant la Penya Barcelonista d'Itàlia. A l'acte hi va participar tota la plantilla del primer equip. La seu està a Macherio, i la penya únicament està formada per italians que tenen el Barça com a primer i únic equip. El seu president Luigi Colombo no s'ha perdut un Gamper d'ençà de la fundació de la penya.

Els precedents

Blaugranes i 'bianconeri', dos clubs fundats al segle XIX, s'han enfrontat 12 vegades, entre partits oficials i amistosos. El balanç és de 5 victòries del Barça, 4 del Juventus i 3 empats:

1952 (amistós)	FCBarcelona 4 - Juventus 2	1986 (C. d'Europa)	Juventus 1 - FCBarcelona 1
1969 (amistós)	FCBarcelona 3 - Juventus 2	1991 (Recopa)	FCBarcelona 3 - Juventus 1
1969 (amistós)	FCBarcelona 1 - Juventus 0	1991 (Recopa)	Juventus 1 - FCBarcelona 0
1970 (Copa Fires)	Juventus 2 - FCBarcelona 1	2003 (L. Campions)	Juventus 1 - FCBarcelona 1
1970 (Copa Fires)	FCBarcelona 1 - Juventus 2	2003 (L. Campions)	FCBarcelona 1 - Juventus 2
1986 (C. d'Europa)	FCBarcelona 1 - Juventus 0	2003 (amistós)	FCBarcelona 2 - Juventus 2 (penals 6 a 5)

LA NIT DE 'L'AQUEST ANY SÍ'

■ TEXT: David Saura | FOTOS: FC Barcelona

És la primera gran nit. La del primer gran veredicte. 'Aquest any sí', 'aquest any, també' o 'aquest any patirem'. Fórmules diverses per a la nit més futbolera de l'estiu. La nit del Trofeu Joan Gamper, que als últims dos anys ha recuperat el prestigi esportiu que es mereix. La participació del Boca Juniors o de l'AC Milan van aixecar el llistó de l'exigència, que en aquesta 40a edició es manté. Aquest agost és el torn del Juventus de Torí. Però més enllà del nivell esportiu, el Gamper també ha recuperat l'esperit festiu. És una festa pensada per a un públic familiar. El perfil dels assistents de les dues últimes edicions ens ho demostra, amb una àmplia presència de gent jove i de turistes que en ple mes d'agost s'estan de vacances a Catalunya. Gairebé 200.000 persones van assistir a les últimes edicions d'aquest trofeu (90.075 contra el Boca Juniors i 98.771 contra l'AC Milan), unes dades que van convertir el Gamper en el partit que les pretemporades del 2003 i del 2004

ha aplegat més gent. Aquest és un èxit que reforça la dimensió internacional del Barça. L'estiu del 2003 es va començar a consolidar una manera de fer i d'entendre el Gamper que ara per ara ja sembla que vingui de lluny. Pri-

mer va ser una festa argentina plena d'activitats, pensades per als més menuts, amb jocs i atraccions d'inflables. L'any passat, les actuacions musicals que es van programar a l'esplanada de la zona de lateral van capitalitzar la fes-

LA FESTA DEL GAMPER

ta, amb una presència massiva de públic. En tots dos casos es va demostrar que el Gamper és molt més que un partit de futbol.

Coincidint amb la festa del Gamper número 40, la cultura popular catalana acapararà, des de les cinc de la tarda, les hores prèvies al partit. Es pretén que una àmplia representació del patrimoni cultural del país participi en el trofeu d'aquest any. S'hi podran veure colles castelleres, gegants, diables, correfocs o trabucaires... Aquests elements seran els protagonistes de la tarda del 24 d'agost als voltants de l'estadi.

A més, el concert Estrella, amb grups musicals que connecten amb el públic juvenil, completarà la festa, moguda i molt entretinguda.

Les expressions de cultura popular donaran continuïtat a l'espectacularitat de l'any passat, quan el Camp Nou va entrar al llibre Guinness dels rècords després d'acollir la bandera més gran del món. En els moments previs del Barça - Milan, es va desplegar una senyera de 13.108 metres quadrats (116 metres de llarg per 113 d'ample), mentre sonava el 'Cant de la Senyera'.

A mesura que passin les hores, la festa es traslladarà a l'interior de l'estadi. Continuarà amb elements d'entreteniment. Serà just abans de la tradicional presentació de la plantilla, jugador per jugador. Novament, els efectes de llum i de color jugaran un paper fonamental en aquest apartat on les estrelles de l'equip de Frank Rijkaard rebran la primera gran demostració de complicitat del públic del Camp Nou. L'emotivitat serà un element clau

a l'hora de donar la benvinguda als actuals campions de Lliga. Aquest tornarà a ser un espai que combinarà els llums làser amb elements tradicionals, com el correfoc i el ritme dels tabalers i dels grallers.

El piromusical

A la presentació de l'equip, tampoc hi faltaran les tradicionals paraules de benvinguda del capità i de l'entrenador, mentre que al centre del camp es mantindrà un enorme escut humà del Barça format per 100 persones. Una coreografia de gimnàs rítmic, amb 60 ballarines, introduirà altres elements de la simbologia blaugrana. A banda, una combinació de focs d'artifici i de música donarà pas a l'espectacle esportiu, en una gran festa del futbol. I és que un Barça - Juve és el millor epíleg per a una tarda rodona. Els Barça Toons també estan convidats en aquesta edició del Trofeu Joan Gamper - Estrella Damm. De fet, coincidint amb aquest partit, els dibuixos animats del Barça celebren el seu segon aniversari. Cal recordar que el naixement d'aquests simpàtics protagonistes va coincidir amb el Barça - Boca Júniors del 2003. En aquella ocasió, un autocar recollia els nostres jugadors per tot el món i els portava al Camp Nou per gaudir de l'espectacle del futbol. Ronaldinho va ser el protagonista d'aquella estrena, que va sorprendre tothom i que, amb el pas del temps, s'ha convertit en un element més de la simbologia blaugrana.

Si a l'edició de l'any passat els Barça Toons trobaven amb els jugadors en persona, cara a cara, interactuant amb ells, en aquesta ocasió participaran en la posada a punt del Camp Nou. Trauran la pols d'un estadi que en els tres mesos d'estiu ha enyorat el futbol i els futbolistes, i que en ple mes d'agost es prepara per tornar a veure el millor futbol. Aquest és el guió d'una nova història dels 'toons', que es preparen per viure una nova temporada plena d'emocions i d'èxits ■

Espectacle de primer nivell

Per tercer any consecutiu Estrella Damm patrocina la Festa del Gamper. Les entrades per a la 40a edició del Trofeu donen accés també a la festa que, des de les cinc de la tarda, es farà a l'exterior del Camp Nou. Cal recordar que aquest partit no està inclòs en l'abonament de la temporada 2005-2006 i que, per tant, és necessari comprar les localitats per aquest partit. Els socis tenen un descompte especial en la compra de les entrades. Les localitats es poden adquirir a través dels canals habituals: taquilles del club, terminals ServiCaixa, telèfon 902 1899 00 i internet, a www.fcbarcelona.com.

L'any passat els focs d'artifici i una gran senyera van ser protagonistes de la festa a l'estadi

DINAMISME I MOVIMENT PER ANUNCIAR EL GAMPER

■ TEXT: Antoni Aira | FOTOS: MUF

El cartell del Trofeu Joan Gamper Estrella Damm 2005 neix sabent que té tots els números per formar part de la història del FC Barcelona. Perquè és la imatge de la 40a edició del Gamper i perquè, com ha passat amb tots els cartells de les edicions anteriors, és l'expressió gràfica i estètica d'un moment, amb el Barça com a gran excusa. Però el temps no només passa per a les persones i per al disseny. Les noves tecnologies també ajuden a millorar i a fer evolucionar les tècniques de dibuix i de fotografia. L'art se n'alimenta. I en aquest sentit, el cartell que aquest any ha elaborat l'empresa de disseny MUF juga amb les tècniques informàtiques més modernes i les posa al servei d'una idea: el dinamisme.

El nou Barça és un equip, un club i una institució que es mou. Que està en moviment. Els socis ja han celebrat la primera gran alegria, la Lliga 2004-2005, però el repte és la continuïtat. Recórrer un trajecte marcat per l'èxit, en la que ha de ser una nova edat daurada del FC Barcelona. Estem doncs, a l'inici, al punt de sortida d'aquesta aventura que ens farà viure moltes emocions positives. És per això que el disseny del cartell del Gamper del 2005 s'ha proposat transmetre més emoció, més passió i més dinamisme. És una porta oberta als bons moments que estan per venir. Ricardo Moyano és el responsable d'art i disseny de MUF i ha elaborat el cartell treballant amb sis persones més. Un equip multidisciplinar, amb gent del món del disseny, de la il·lustració i de les Belles Arts. El repte era concentrar en una imatge la importància d'un partit que enfrontarà dos grans equips, com el Barça i el Juventus de Torí. Aquest Gamper és un pols entre campions. És l'enfrontament entre dos equips que, ara per ara, són els campions de les seves Lligues respectives. Al cartell s'havia de fer explícita la força d'aquests dos clàssics del futbol europeu. A l'hora de treballar, el punt de partida és una trobada entre el Departament de Màrqueting del FC Barcelona i l'equip de dissenyadors. En aquesta reunió, el Barça va concretar les idees que volia transmetre amb el cartell: il·lusió, passió, barcelonisme... També es va aprofitar la trobada per lliurar als responsables del cartell d'aquest estiu una sinopsis històrica del Trofeu Joan Gamper. Aquesta és la base d'un procés constant d'interacció que es va concretar amb les primeres idees i proves de composició. A partir d'aquí es va posar en marxa el treball creatiu, i el detall, la correcció, el matís. I finalment, la forma. El cartell del Gamper 2005 és una realitat ■

El simbolisme d'una època

Segons el parer dels dissenyadors, un cartell com aquest és el reflex del moment que s'està vivint. És part del simbolisme d'una època. Cal que la gent el pugui ubicar fàcilment en la història de l'entitat. És per això que hi calia la presència de més d'un jugador emblemàtic. El club i els dissenyadors ho tenien molt clar: si el nou Barça té una virtut, és la capacitat per ser i per mostrar-se com un equip. I, és clar, el cartell no podia créixer al marge d'aquesta característica.

40 ANYS DEL GAMPER

L'ART DEL CARTELL, L'ART AL FUTBOL

El Trofeu Joan Gamper, la festa del barcelonisme, està de commemoració. 40 anys són la maduresa, camí de la plenitud. Una trajectòria intensa, de futbol, Barça i estiu. Un camí que es pot tornar a recórrer a ritme de cartell, de creacions publicitàries que al llarg d'aquestes quatre dècades han anunciat el Gamper

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: Museu FC Barcelona

El Gamper fa 40 anys. Quatre dècades amb barcelonistes fent mans i mànigues per quadrar vacances, feina i família. El Gamper obria la temporada quan la televisió no estava per aquestes coses. És per això que si avui és una festa, durant molts anys el torneig d'estiu del FC Barcelona també va ser la gran descoberta. La gent del Barça anava al Gamper a veure l'equip de la temporada, a descobrir-lo. I això en ple mes d'agost. La coincidència amb les vacances feia que molts socis haguessin d'interrompre el temps de repòs per 'baixar a Bar-

celona', consolidant una expressió que va fer fortuna, sobretot en els anys en què el Gamper era de doble jornada. Des del club se'n feia publicitat a base de cartells. I el que fa uns quants anys era una obligació comunicativa, avui és un tresor ple de matisos. Un tresor gràfic i de conceptes. Gairebé tant com el futbol, els cartells del Gamper també han evolucionat. Ho han fet amb apostes agosarades i dissenys austers, amb imatges que van i tornen. Si fa no fa, com el futbol, sempre igual, sempre diferent.

Del llapis al Photoshop

El programa informàtic Photoshop ha revolucionat el tractament de la imatge. El cartell del Gamper 2005 se n'ha servit, tot i que les tècniques més tradicionals, com els llapis de colors, també s'hi han fet notar. Es buscava un tractament de la imatge més gestual. El fons s'ha treballat amb llapis, cosa que ha donat aquesta idea de velocitat a la fotografia. A banda, al blau i al grana s'hi ha afegit el taronja: un color càlid que reforça la passió i l'emoció prèvia a la Lliga ■

Dates: 30 i 31 d'agost, i 1 de setembre del 1966

1er partit del Barça: FC Barcelona 2-Anderlecht 1

Final: FC Barcelona 3-Colònia 1

Any 1966

El Camp encara era nou. Amb Enric Llaudet a la presidència, el Barça estrenava trofeu d'estiu. Millor encara, 'torneo internacional' quan tot el que venia de fora es veia amb bons ulls. Al cartell hi destaca la presència de l'anunciant, la casa Danone, una col·laboració que es va mantenir molts anys. Un iogurt blanc, el valor de la paraula 'campions' vinculada al club i al iogurt, i una imatge inèdita del camp, amb l'esplanada plena de Seats 600 i 1500, configuren els elements visuals del cartell.

Dates: 22 i 23 d'agost del 1972

1er partit del Barça: FC Barcelona 0-CSKA de Sòfia 2

Final: Borussia Mönchengladbach 0-CSKA 0

Any 1972

El Barça arriba al Gamper amb Michels a la banqueta, Agustí Montal a la presidència, i amb la pressió de qui sap que en la temporada anterior no s'ha guanyat res. El Barça havia fitxat Barrios, De La Cruz i el porter Mora. En l'aposta gràfica del cartell destaca la imatge del trofeu i el joc simbòlic que el vincula a la ciutat de Barcelona. Les entrades encara es venien a l'antiga seu del passatge Méndez Vigo, quan Internet o els caixers automàtics només eren somnis de la ciència ficció.

ELS CARTELLS DEL GAMPER

Dates: 23 i 24 d'agost del 1977

1er partit del Barça: FC Barcelona 3- Slovan de Bratislava 1

Final: FC Barcelona 4- Schalke 04 1

Any 1977

Comença l'última temporada d'una trilogia històrica: Montal, Michels i Cruyff van deixar el club. És la temporada de la Copa del Rei contra l'UD Las Palmas (3 a 1). El màrqueting és incipient: s'ofereix un descompte del 50% en el preu de les entrades. La imatge del cartell oblidava el terreny de joc, després de dues temporades sense títols, i se centra en la graderia. La fotografia també permet veure la particular forma de les banquetes -soterrades- i com arran de gespa encara no s'hi havia construït el fossar, característic dels anys 80.

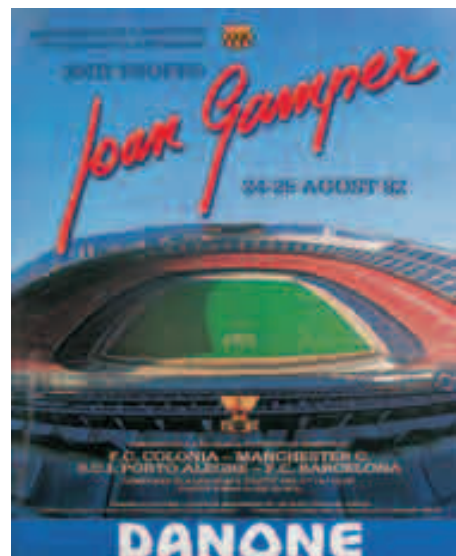
Dates: 21 i 22 d'agost del 1979

1er partit del Barça: FC Barcelona 4- Zurich 0

Final: FC Barcelona 3- Colònia 2

Any 1979

El barcelonisme és feliç perquè la Recopa de Basilea és molt recent. Sabent-ho, el cartell del Gamper està il·lustrat amb la fotografia de la plantilla. A la banqueta l'aposta és de casa: Quimet Rifé i Toni Torres, els tècnics que van dirigir l'equip campió a la final contra el Fortuna de Dusseldorf. Al camp la novetat és danesa, i tant llesta com menuda: es diu Alan Simonsen, tot i que el vam acabar coneixent com el 'Simonet'. Landáburu i Canito eren les altres grans novetats d'aquell estiu, el primer sense Neeskens.

Dates: 24 i 25 d'agost del 1982

1er partit del Barça: FC Barcelona 0- Int de Porto Alegre 0

Final: FC Barcelona 0- Colònia 4

Any 1982

És el Gamper de Maradona, el del somni il·limitat, amb el camp de les tres graderies, el de la inauguració del Mundial'82. Això explica la fotografia del cartell, lluint estadi, el més modern de l'època. També és l'estiu d'un equip dissenyat per tenir un recorregut d'alt nivell: a banda del 'Pibe' -fitxat per més de mil milions de pessetes-, el FC Barcelona també havia incorporat Marcos, Pichi Alonso, Periko Alonso, Julio Alberto i Urbano. L'encarregat d'harmonitzar aquests elements era l'alemany Udo Latekk.

Dates: 19 i 20 d'agost del 1986

1er partit del Barça: FC Barcelona 3- Milan 1

Final: FC Barcelona 1- PSV Eindhoven 0

Any 1986

Segurament és, per raons òbvies, el Gamper més complicat. És el Gamper del retrobament de l'equip amb l'afició, mesos després de la final de Sevilla. Són els anys de la samarreta Meyba i de l'homenatge a Sánchez, un jugador polivalent que sempre hi era i mai feia soroll. La imatge gràfica del cartell reforça la identitat del trofeu, i el lliga al caràcter més festiu del Gamper, amb un castell de focs d'artifici. L'equip s'havia reforçat amb l'arribada de Robert, Zubizarreta, Lineker i Mark Hugues.

Dates: 21 i 22 d'agost del 1990

1er partit del Barça: FC Barcelona 1- Spartak de Moscou 0

Final: FC Barcelona 3- Anderlecht 1

Any 1990

És un Gamper especial. Per primera vegada es juga lluny del Camp Nou, obligats per les obres. El trofeu es desplaça a l'Estadi Olímpic de Montjuïc, coincidint amb el 25è aniversari. Amb Núñez a la presidència i Cruyff a la banqueta, és l'estiu de Stöitxkov, Ferrer, Nando i Goicoechea completen les cares noves d'aquell Barça. El cartell oblidava la fotografia i aposta pel grafisme. Es treballen elements diversos: des de l'Estadi Olímpic fins a les pilotes del moment, quan només combinaven el blanc i el negre.

Dates: 20 i 21 d'agost del 1991

1er partit del Barça: FC Barcelona 4- Sk. Rapid de Viena 1

Final: FC Barcelona 3- Olympique de Marsella 0

Any 1991

El barcelonisme aprofita el Gamper per gaudir d'un equip que mesos més tard havia de ser batejat amb el nom de 'Dream Team'. És la pretemporada que havia de portar el Barça a Wembley. El cartell presenta una il·lustració de Jaume Roure, molt a la manera de la modernitat preolímpica, amb traços contundents i colors evocadors. Aquell estiu Juan Carlos, Witschge i Nadal són les tres novetats de la plantilla. Començava el compte enrere cap a un doblat històric: Lliga i Copa d'Europa.

'L'ANY GAMPER'

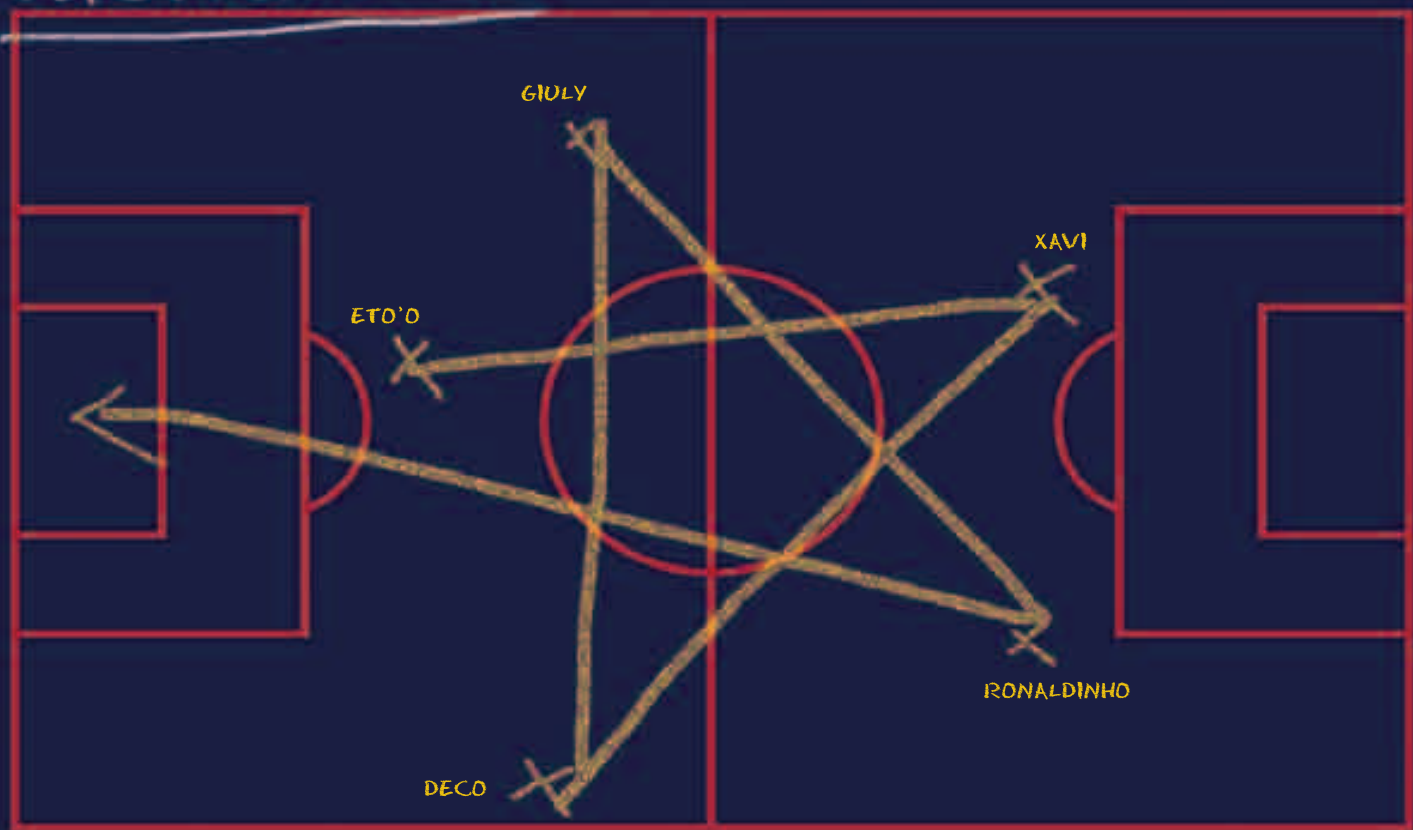
EL BARÇA COMMEMORA EL 75É ANIVERSARI DE LA MORT DEL FUNDADOR

El 30 de juliol del 2005 va fer els 75 anys de la mort de l'home que va fundar el Futbol Club Barcelona. Joan Gamper, un *sportman* suís, va-ledor de l'esport com a referència cívica. Coincidint amb aquesta fita, el Barça impulsa 'l'Any Gamper', un programa d'activitats diverses que ha de servir per conèixer la personalitat polièdrica de qui va impulsar la fundació del Barça, entès des del primer moment com alguna cosa més que un club o un equip de futbol. Per elaborar, impulsar i coordinar aquest 'Any Gamper' s'ha creat una comissió responsable. El comissari d'aquest projecte és l'historiador Carles Santacana, professor d'història contemporània a la Universitat de Barcelona. A banda, en aquesta comissió també hi participen el vicepresident del club i de la Fundació FC Barcelona, Albert Vicens, el

Doctor Miquel de Moragas i Spa -director del Centre d'Estudis Olímpics, a la UAB-, Manel Gamper -net de Joan Gamper, en representació de la família-, el catedràtic Borja de Riquer i Jordi Badia, Director de Comunicació del FC Barcelona. 'L'Any Gamper' no és únicament un homenatge a la persona que va fundar el Barça. Bàsicament és la gran oportunitat del barcelonisme per a descobrir-lo. Es tracta d'explicar i de fer la descoberta dels valors i de l'esperit amb que Joan Gamper el va fundar, analitzant la fortalesa i la vigència d'aquest ideari. El programa d'actes inclourà activitats acadèmiques a la universitat, així com una exposició que depassaria l'àmbit estricte del FC Barcelona, obrint-se a una idea més global de l'esport en la Catalunya dels primers anys del segle XX ■

TACTICA FCB

PATROCINADOR OFICIAL DEL
FUTBOL CLUB BARCELONA

La Temporada en Títols 2004-2005

FUTBOL

Primer Equip

CAMPIONS Lliga

2004-05
CAMPIONS
 Divisió d'Honor
 Copa de Campions
 Copa del Rei

2003-04
CAMPIONS
 Lliga Nacional

2002-03
CAMPIONS
 Lliga DH
 Mundialet de Clubs

2001-02
CAMPIONS
 Lliga Preferent
 Torneig Interclubs
 de Futbol

2000-01
CAMPIONS
 Lliga Preferent F-7

1999-00
CAMPIONS
 Lliga Preferent

1998-99
CAMPIONS
 Cnat Catalunya DH
 Mundialet de Clubs
 Lliga DH

ATLETISME (Per clubs)

2004-05 (Sènior Femení)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya PC
 Cnat. Catalunya Cross Curt
 Cnat. Catalunya Cross Llarg
 Cnat. Espanya Cross Llarg
 Cnat. Catalunya Aire Lliure

2004-05 (Sènior Masculí)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya Cross Curt
 Copa de SM El Rei PC
 Cnat. Catalunya PC
 Cnat. Catalunya Cross Llarg
 Cnat. Catalunya Aire Lliure
 Copa d'Espanya
 Copa de Clubs

2003-04 (Sènior Masculí)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya Cros

2002-03 (Sènior Masculí)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya Cros
 Cnat. Catalunya PC
 Cnat. Catalunya Aire Lliure

2001-02 (Sènior Masculí)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Espanya Cros
 Cnat. Catalunya Cros

2000-01 (Sènior Masculí)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya Cros

1999-00 (Sènior Masculí)
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya Cros

RUGBI

2004-05
1r CLASSIFICAT
 Cnat. Catalunya

BEISBOL

2004-05
CAMPIONS
 Copa d'Europa Sèrie "B"

FUTBOL FEMENÍ

2004-05
CAMPIONES
 Futbol-7 Catalunya

2003-04
CAMPIONES
 Futbol-7 Catalunya

VOLEIBOL

2004-05
CAMPIONS
 Lliga Catalana

2003-04
CAMPIONS
 Cnat. Catalunya
 Preferent

2002-03
CAMPIONS
 Cnat. Cadet
 Preferent
 Catalunya
 Cnat. Espanya
 Lliga Catalana 1a Div.
 Juvenil
 Copa Tardador

EL GRÀFIC

HANDBOL

Primer Equip DH **CAMPIONS** Copa d'Europa

CAMPIONS
Lliga Catalana
Cnat. Espanya

CAMPIONS
Lliga Catalana
Copa Catalana

BÀSQUET

Primer Equip **CAMPIONS**
Super Copa ACB
Lliga Catalana

CAMPIONS
Cnat. Espanya
Cnat. Catalunya Preferent

CAMPIONS
Cnat. Catalunya Preferent

CAMPIONS
Cnat. Espanya
Cnat. Catalunya

FUTBOL SALA

1r CLASSIFICAT
Lliga Nacional Divisió d'Argent

CAMPIONS
Lliga Federació Catalana

1r CLASSIFICAT
1ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva d'Entitats i Clubs
CAMPIONS
Final

CAMPIONS
Lliga Federació Catalana
Campionat d'Espanya

1r CLASSIFICAT
1ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva
d'Entitats i Clubs

CAMPIONS
Final
1r CLASSIFICAT
1ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva
d'Entitats i Clubs

1r CLASSIFICAT
1ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva
d'Entitats i Clubs

1r CLASSIFICAT
1ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva
d'Entitats i Clubs

1r CLASSIFICAT
1ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva
d'Entitats i Clubs
2ª Volta Agrupació
Barcelonina Esportiva
d'Entitats i Clubs

HODUEI PATINS

Primer Equip DH **CAMPIONS**
Copa d'Europa
Supercopa d'Espanya
OK Lliga
Copa SM El Rei
Copa Continental

1r CLASSIFICAT
Cnat. Catalunya

CAMPIONS
Cnat. Espanya

HODUEI GEL

CAMPIONS
Torneig Internacional
dels Pirineus

HODUEI HERBA

1r CLASSIFICAT
Cnat. Divisió d'Honor "B"
Nacional

1r CLASSIFICAT
Cnat. Catalunya
Infantil "A" Sala

VAN BOMMEL & EZQUERRO

LA HISTÒRIA DELS FITXATGES DEL BARÇA 2005-06

Aquest estiu ha estat diferent. Molt diferent als que ha viscut la secretaria tècnica els dos darrers anys, quan calia renovar la pràctica totalitat del primer equip. Ara, aquelles llargues operacions, seguides al detall durant tot l'estiu per l'entorn mediàtic del club, han deixat pas a un altre escenari: dies després de finalitzar el campionat, ja s'anunciava l'arribada de Mark van Bommel i de Santi Ezquerro. La Revista Barça repassa el procés que es va seguir per fitxar els dos nous jugadors del Barça 2005-06

■ TEXT: Toni Ruiz | FOTOS: Àlex García / Miguel Ruiz

Mentre el primer equip de futbol afrontava la segona meitat del campionat amb el títol de lliga com a objectiu, i l'atenció informativa se centrava en el frec a frec amb el Reial Madrid al capdavant de la classificació, a les oficines del club ja es treballava intensament en la planificació de la temporada 2005-06. Perquè, mentre la responsabilitat de Frank Rijkaard i del seu equip tècnic es basa en el dia a dia de l'equip, la secretaria tècnica que dirigeix Txiki Begiristain ha de treballar preveient el futur a mig i llarg termini. Així, amb un equip

consolidat disputant el títol, es donaven les circumstàncies ideals per planificar els pròxims anys amb la màxima previsió. I és d'aquesta manera com s'expliquen les incorporacions de Mark van Bommel i de Santi Ezquerro, dos perfils ideals per complementar un equip campió.

Van Bommel: una aposta segura

La història del fitxatge de Mark van Bommel pel FC Barcelona es comença a escriure fa molts mesos. Exactament a principis de l'any

2004, just quan el primer equip de futbol començava a donar els primers símptomes d'equip campió. Calia seguir reforçant la plantilla amb jugadors que complissin un perfil determinat, amb esperit guanyador i que oferissin resultats immediats. I Mark van Bommel s'adequava perfectament al perfil i a les necessitats del mig del camp blaugrana. La seva trajectòria al PSV i a la selecció holandesa ja el convertia en una aposta segura. Ara bé, la seva situació contractual recomanava plantejar l'operació amb certa perspectiva. A Van

Bommel només li quedava un any de contracte. A més, en aquell tram final de la temporada 2003-04 el club treballava en la incorporació d'un altre crac per al mig del camp, Deco, i l'operació amb el Porto exigia realitzar una inversió econòmica a curt termini.

Comença la nova temporada i els homes dirigits per Frank Rijkaard mostren ràpidament les seves credencials al títol. Ara bé, un fet extraordinari sacseja l'equip. En poques setmanes, quatre jugadors cauen lesionats greument. Els lligaments creuats dels genolls de Motta, Gabri, Edmison i Larson diuen prou. El quiròfan i una llarga recuperació els espera. Davant d'aquesta circumstància s'acorda reforçar l'equip amb, com a mínim, dues incorporacions, una al mig del camp i una altra en punta. I és en aquells moments quan la secretaria tècnica torna a plantejar l'opció Van Bommel.

I per segona vegada es va haver d'ajornar l'operació. El PSV havia aconseguit classificar-se per als vuitens de final de la Lliga de Campions i no podia renunciar al seu jugador franquícia, i Mark van Bommel volia tancar la seva etapa a Holanda de la manera més brillant possible.

Aprofitant els primers contactes amb l'entorn del jugador, es va decidir fixar les bases per assegurar la incorporació de Van Bommel tot just finalitzés el seu contracte. L'operació no es presentava gens fàcil. Les actuacions de Mark, tant a la lliga holandesa com a la Lliga de Campions, no deixaven indiferents ningú. Ja se'l considerava un dels jugadors més complets del futbol europeu. L'agent del jugador, Rob Jansen, reconeixia l'interès del Milan i del Real Madrid.

A partir d'aquell moment, els contactes telefònics entre Txiki Begiristain i Rob Jansen es multipliquen. Calia tancar l'acord el més aviat possible. Un factor jugava a favor dels interessos blaugranes: Mark tenia clara la seva preferència, volia jugar al Barça. Coneixia Barcelona, havia estiuat a Lloret i a Malgrat i companys com Cocu o Gio Van Bronckorst li havien parlat de la grandesa del club.

Arriba el moment de concretar una reunió. La cita és el dilluns 21 de març, a l'aeroport d'Amsterdam. En la cafeteria de l'Hotel Sheraton es citen Txiki Begiristain i Rob Jansen. A Txiki l'acompanya Oriol Ràfols, cap de l'àrea jurídica del club. Quan els termes globals de l'acord estan molt pròxims s'incorpora a la trobada el mateix Van Bommel. Una encaixada de mans amb Txiki deixava l'acord final només pendent de la signatura dels contractes definitius.

Dies després de la trobada a Amsterdam, Mark van Bommel i Frank Rijkaard es van posar en contacte telefònic. El jugador volia parlar amb

LA CRONOLOGIA DELS DOS FITXATGES

Mark van Bommel

21/3/05: Trobada a l'Hotel Sheraton, a l'aeroport d'Amsterdam. Rob Jansen i Txiki Begiristain negocien les condicions de l'acord. Mark van Bommel s'incorpora en la darrera part de la reunió. L'encaixada de mans final convida a l'optimisme.

22/4/05: El dia del seu 28è aniversari, Mark van Bommel rep, via fax, la proposta del seu nou contracte. L'acord ja és un fet.

15/5/05: Partit PSV-Feyenord, al Phillips Stadium. L'afició del PSV acomiada amb una forta ovació Van Bommel.

18/5/05: La web del FC Barcelona anuncia l'acord amb Mark van Bommel per a les tres pròximes temporades. El jugador remet un comunicat als mitjans de comunicació holandesos desvetllant el seu futur.

29/5/05: Final de Copa holandesa. El PSV s'imposa per 4 gols a 0 al Willem II. Mark torna a tenir paper protagonista. El títol de copa és la rúbrica a la seva trajectòria al PSV.

9/6/05: Mark arriba a Barcelona acompanyat del seu representant Rob Jansen. A la porta d'oficines l'esperen els mitjans gràfics per captar les seves primeres imatges en l'entorn Barça. Al vespre, sopar al restaurant Drolma amb el president Joan Laporta, els vicepresidents Ferran

Soriano i Alfons Godall, Txiki Begiristain, Frank Rijkaard i Henk ten Cate.parsimonia zotheca, iam la agricola insectat Octavius, quamquam las cathedra deciperet los lascivius

10/6/05: Reconeixement mèdic a l'Hospital de Barcelona i al Centre Mèdic del Camp Nou. Signa al despatx del president Joan Laporta el seu contracte definitiu. A continuació és presentat oficialment com a nou jugador del FC Barcelona.

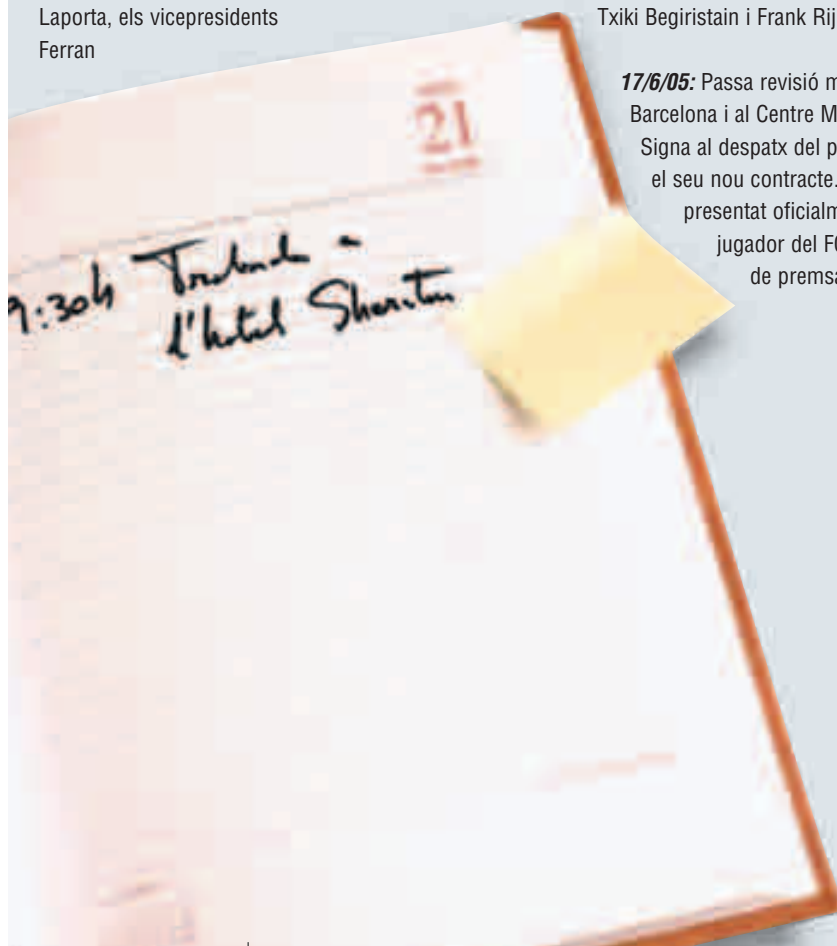
Santi Ezquerro

26/5/05: Santi Ezquerro convoca una roda de premsa a Bilbao per acomiadar-se de la seva afició i desvetllar el seu futur. L'acompanya el president de l'Athletic Club, Lamikiz. Paral·lelament la web oficial del FC Barcelona anuncia l'acord per tres temporades amb Santi Ezquerro.

29/5/05: Darrera jornada de lliga. El destí fa que el darrer partit de Santi Ezquerro amb la samarreta de l'Athletic Club es jugui a Barcelona, a l'Estadi Lluís Companys.

16/6/05: Santi Ezquerro aterra a Barcelona acompanyat del seu germà i representant, Julio. Es dirigeix a les oficines del club on els mitjans gràfics capten les seves primeres imatges davant l'escut del seu nou club. A les 21:45 sopa al restaurant Drolma acompanyat del seu germà, del president Joan Laporta, del directiu Alejandro Echevarría i de Txiki Begiristain i Frank Rijkaard.

17/6/05: Passa revisió mèdica a l'Hospital de Barcelona i al Centre Mèdic del Camp Nou. Signa al despatx del president Joan Laporta el seu nou contracte. A continuació és presentat oficialment com a nou jugador del FC Barcelona a la sala de premsa de l'estadi.

LA CRONOLOGIA

qui havia de ser el seu entrenador i conèixer directament allò que Txiki li havia transmès: que encaixava perfectament en el sistema de l'equip i que, amb el seu treball, es podia convertir en un dels jugadors claus del Barça 2005-06.

El dia 22 d'abril, Mark tenia un doble motiu de celebració. Feia 28 anys i rubricava, via fax, el principi d'acord amb el que serà, durant els pròxims tres anys, el seu club.

Amb la professionalitat que sempre l'ha caracteritzat, Van Bommel va afrontar el tram final de la temporada defensant els colors del PSV. El resultat indiscutible: campió de lliga i copa holandesa i semifinalista de la lliga de Campions. El dia 18 de maig, dos dies després de ser acomiadat al Phillips Stadium per la seva afició com tot un ídol, el jugador desvetllava, a través d'un comunicat als mitjans holandesos, el seu futur. Paral·lelament, el FC Barcelona, a través de la seva web oficial, anunciava l'acord per tres temporades amb Mark van Bommel.

Tres setmanes després, just proclamar-se campió de copa holandesa, Mark aterrava a Barcelona per signar el seu contracte i per ser presentat ja oficialment com a nou jugador del Barça.

Ezquerro: el complement perfecte

El fitxatge de Santi Ezquerro es comença a plantejar als inicis de la temporada passada. Era un jugador molt conegut pels tècnics blaugranes, que havien gaudit i patit en pròpies carns les habilitats del davanter nascut a Calahorra. La seva trajectòria a la lliga espanyola l'avalava. Després de les etapes al Mallorca i a l'Atlètic de Madrid, des de l'any 1998 acreditava grans actuacions amb l'Athletic Club de Bilbao.

Però és en els primers mesos de la temporada 2004-05 quan els camins del Barça i de Santi Ezquerro comencen a creuar-se. El jugador confirmava, en un inici de temporada espectacular, que ja havia assolit el grau de maduresa per donar el salt a un gran. A més, afrontava el seu darrer any de contracte a Bilbao, fet que permetria plantejar una operació sense cost de traspàs. Des de la secretaria tècnica del club es valorava unànimement Santi Ezquerro com una possibilitat ideal per complementar l'atac de l'equip. Les seves qualitats tècniques s'adequaven perfectament a qualsevol de les tres posicions d'atac del sistema del primer equip.

Pels volts de Nadal, Txiki donava el seu vist-i-plau a un fitxatge que s'avalava des de la secretaria tècnica, amb informes molt positius de José Ramón Alexanco i de Joan Martínez Vilaseca, i també des del primer equip. Frank Rijkaard i els seus col·laboradors seguien al detall les evolucions d'Ezquerro. En aquest punt cal destacar el paper jugat per Juan Carlos Unzué. Perfecte co-

SANTI EZQUERRO

Santi Ezquerro fitxa pel FC Barcelona, amb 28 anys, la mateixa edat que Mark van Bommel. La secretaria tècnica del club el considera un jugador consolidat i amb el grau de maduresa necessari per oferir rendiment immediat a l'equip. En la fase d'avaluació del seu fitxatge es van valorar especialment les seves condicions tàctiques i tècniques, que el converteixen en un complement ideal per a la davantera blaugrana. Pot jugar en qualsevol de les tres posicions d'atac del sistema de Frank Rijkaard (als dos extrems i de davanter centre), amb una qualitat molt valuosa: aportarà gol. Així ho fan preveure les seves xifres anotadores dels darrers anys. La temporada passada va fer vint gols amb l'Athletic Club, entre Lliga, Copa i UEFA. És ràpid i molt explosiu, i la seva tècnica individual i col·lectiva és d'un alt nivell. Tot i ser dretà, domina perfectament les dues cames, i també el joc de cap. És intel·ligent, se'l considera un jugador d'equip i les seves característiques preveuen una ràpida integració al vestidor del primer equip blaugrana.

neixedor de les qualitats d'Ezquerro, des del primer moment va col·laborar molt directament amb Txiki en les negociacions per fer realitat la incorporació del jugador a la disciplina del club. Els primers contactes s'estableixen amb Julio Ezquerro, germà i representant del jugador, que es va desplaçar a Barcelona en diverses ocasions. En aquells moments Santi comptava amb diverses propostes, entre elles, una interessant del València, però totes quedaven supeditades a les gestions per renovar amb l'Athletic. Ara bé, quan es va confirmar l'interès del Barça, l'oferta blaugrana va passar per davant de la resta. Santi podia així complir el somni de fitxar per un gran i aspirar a guanyar títols. Immediatament va donar ordres al seu germà per avançar les negociacions amb Txiki Begiristain.

El dia 26 de maig, Ezquerro compareixia junt amb Fernando Lamikiz, president de l'Athletic, en roda de premsa. Volia acomiadar-se de la que havia estat la seva afició des de l'any 1998. Emocionat, desvetllava que la seva trajectòria a Bilbao li havia obert les portes del Barça. Lamikiz, impecable, va respectar la decisió del jugador i li va recordar que l'Athletic sempre seria casa seva. Unes setmanes després, Santi, acompanyat del seu germà Julio, aterrava a l'aeroport del Prat per signar el seu contracte i per ser presentat com a nou jugador del FC Barcelona.

El dia 14 de maig el Barça s'havia proclamat campió de lliga al camp del Llevant. El dia 17 de juny, un mes després, presentava oficialment el seu segon fitxatge. Començava l'estiu més tranquil dels darrers anys en matèria de fitxatges ■

MARK VAN BOMMEL

Van Bommel arriba a Barcelona amb 28 anys d'edat. Es tracta d'un jugador amb molta experiència en el món del futbol i habituat a l'alta competició. És considerat un dels jugadors més complets del futbol europeu. Ha jugat les darreres edicions de la Lliga de Campions amb el PSV i ja s'ha convertit en tot un fix de la selecció holandesa, on va debutar l'octubre de l'any 2000. Té una gran corpulència física (1'87 d'alçada i 85 quilos de pes) i és, tanmateix, un jugador molt versàtil. Pot ocupar qualsevol de les posicions del mig del camp del sistema de Frank Rijkaard. Aporta capacitat defensiva i, al mateix temps, incorporacions a l'atac. Compta amb un potent xut amb la cama dreta, que el converteix en una alternativa per al llançament de faltes. La temporada passada va fer 19 gols amb el PSV. Té molta personalitat i ha estat educat, com a futbolista, en una filosofia molt semblant a la del FC Barcelona.

LES NITS D'ESTIU SÓN CALENTES.

LES NITS D'ESTIU SÓN FRESQUES.

TR3S D

De dilluns a dimecres, les nits d'estiu són del Ramon Pellicer. TR3S D, el gran programa de les nits d'estiu a TV3.

Mitjà audiovisual del FC Barcelona

3

"LA FORTALESA DEL SÍMBOL ENS PROTEGEIX"

La força simbòlica de Montserrat s'explica per raons de fe i d'església. També per l'herència històrica i per la capacitat de vincular-se al batec de la societat. En aquest sentit és prou conegut que, a partir dels anys 60, Montserrat es va situar al costat dels valors democràtics, funcionant com un espai de llibertat, aixopluc de persones i d'ideologies diverses. Aquest any el FC Barcelona ha tornat a Montserrat. Una bona raó per parlar amb el Pare Abat, Josep Maria Soler. De Montserrat i d'esport, de solidaritat i del Barça

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: Àlex García / Abadia Montserrat

Criticar Montserrat és fàcil?

Sí, perquè tenim les nostres limitacions. En privat potser és més fàcil. En públic no ho és tant perquè la fortaleza del símbol i la consideració del què fem ens protegeix. Ho dic perquè aleshores s'activa una defensa col·lectiva intergeneracional, interclassista, geogràficament diversa i espontània. Hi ha molta gent anònima que se sentiria ofesa si es criticqués Montserrat perquè sí.

Com es manté aquest prestigi -o respecte- en una opinió pública molt lligada al 'relativisme' que ara denuncien algunes veus.

Montserrat actua des de l'humanisme democràtic fonamentat en el pensament cristià. Se'ns respecta perquè sempre hem procurat respectar i acollir tothom. També és cert que davant d'aquest 'relativisme', que permet explicar-ho i excusar-ho tot, Montserrat pot intervenir en el debat públic sempre que ho entenem necessari, com és propi d'una societat democràtica i laica.

Determinats episodis de violència al carrer, amb la implicació de gent jove, han obert el debat sobre l'exercici de l'autoritat'. Des de sectors oposats s'apel·la a la recuperació urgent del principi d'autoritat per part dels pares i dels mestres. Com es reconstrueix allò que col·lectivament s'ha afeblit?

D'entrada tenint clar que s'ha de recuperar el principi de l'autoritat i la preeminència de determinats valors que regulen la convivència. Hi ha una certa manera de funcionar que no pot continuar. La família ha anat dimitint de

les seves funcions educadores. Ha derivat les seves obligacions cap a l'escola. I avui ens adonem que l'escola no pot assumir aquesta responsabilitat en exclusiva. Amb la dimissió dels entorns familiars s'han debilitat els mecanismes que la legitimaven. S'ha d'entendre que l'escola no pot defensar en solitari aquests valors, ni l'exercici de l'autoritat com a principi regulador, lluny d'una interpretació asfixiant.

I en aquesta situació, com es pot explicar que s'han de refer amb urgència una sèrie d'intangibles cohesionadors?

Hi ha dades que en parlen. Aquests debats tenen paràmetres que s'han arribat a quantificar. S'ha acabat donant una situació parado-

positius per a la formació dels joves. Penso en la idea de l'equip. El treball col·lectiu, la col·laboració amb l'altre, el principi d'autoritat que el tècnic ha d'exercir per cohesionar el grup i per marcar els objectius comuns. Hi ha molts projectes formatius, de reinserció i d'arrelament que treballen amb nois amb problemes. Es busca la reconstrucció del teixit social a partir de l'esport. Em consta que el Barça és molt actiu en aquest àmbit. El futbol és molt més que l'aparença d'un joc que mou una milionada. Les accions solidàries que se'n deriven també s'han de saber valorar.

Però potser és inevitable caure en la simplificació i parlar de futbol i de milions...

"L'esport representa una sèrie de valors que són molt positius en el procés formatiu dels joves. Penso en la idea de l'equip, en el treball col·lectiu i la col·laboració amb l'altre i en el principi d'autoritat que el tècnic ha d'exercir per cohesionar el grup. L'entrenador també marca els objectius comuns"

xal. Mai fins avui els nens estaven aparentment tan protegits i en canvi mai fins avui s'havien sentit tan desprotegits. Un estudi que s'ha fet entre nens que fan catequesi —són nens de 7 a 14 anys— revela que a casa la majoria no se senten estimats. La crida a replantejar les obligacions, el paper i el rol de la família, l'escola i l'autoritat, sembla més que justificada.

En aquest punt, el futbol i l'esport, quin paper hi han de jugar?

L'esport representa una sèrie de valors molt

Sí, però també és just fer un esforç per a descobrir-ne tots els matisos. L'esport és una eina per aprendre a respectar l'altre. Si no respectes el company, i l'entrenador, i fins i tot el contrari, no hi ha joc ni partit ni competència. Per guanyar o perdre s'ha d'aprendre a jugar. I el joc ens pot acostar a valors molt positius.

El Barça que ha guanyat la lliga és el mateix que al juny ha viatjat al Camerun per impulsar la construcció d'una escola de futbol i que aquest juliol ha viatjat a Sarajevo. No

“LA FORTALESA DEL SÍMBOL ENS PROTEGEIX”

A la dreta, el Pare Abat, Josep Maria Soler, parla amb el president del FC Barcelona després de rebre la rèplica en miniatura del trofeu de Lliga. A l'esquerra, els escolanets l'agafen per fer-s'hi una fotografia per a la història.

fa pas massa, aquestes activitats no corresponien a les d'un club de futbol.

És veritat, però el Futbol Club Barcelona és una institució que no ha de renunciar a l'exercici d'aquest paper. I avui, pel que m'arriba, es pot ser un equip de futbol de primera línia i voler arribar a tothom. Potser és per això que del Barça actual m'agrada aquesta aposta solidària. Aquesta defensa de valors que no són estrictament futbolístics, però que es poden vehicular a través del futbol i de l'esport. Són possibilitats que avui es tenen i que fa anys eren impensables. És bo que la institució les posi a disposició de causes justes. És una manera generosa d'actualitzar la idea del 'més que un club'. Anar al Camerun a posar en marxa una escola, amb l'excusa del futbol o de l'atractiu d'una determinada estrella, és bo perquè va molt més enllà d'una ajuda puntual. Avui la generositat és donar eines, posar-les en marxa i que actuïn amb autonomia. Insisteixo: és bo que es conegui que una gran institució esportiva assumeix funcions que fa 25 anys eren exclusivament pels missioners, que -val a dir- continuen fent una feina molt meritòria.

El Barça ha exercit moltíssimes vegades el paper d'ambaixador del país. Quan li ha tocat, l'Escolania també ha assumit aquest rol...

Sí, però en un altre nivell. Per la mateixa Escolania, que és un dels cors de veus blanques més important d'Europa, i per la dimensió de Montserrat en conjunt. No penso que sigui pretensió afirmar que, efectivament, com el Barça, l'Escolania i Montserrat aporten representativitat exterior a Catalunya.

Aquesta capacitat d'ambaixador no és l'única semblança entre el FC Barcelona i Montserrat. Sovint s'ha criticat aquestes

dues institucions, i se les ha posat al mateix sac, pel fet de representar Catalunya.

Sí, hauria pogut ser d'una altra manera però ha estat així. Tot arrenca, pel que fa a Montserrat, de la Renaixença i s'accentua en el franquisme. A l'Orfeó Català, per exemple, també se li ha assignat aquest rol. L'important no és únicament allò que es representa. La gent va atorgar aquesta capacitat -i responsabilitat- a Montserrat i al Barça, i ens la continua atorgant. No és un paper artificial. És molt espontani, permanentment revalidat. No s'ha dissenyat des de cap despatx de

"El futbol és molt més que un joc que mou molts milions. És just que s'expliqui que un club com el Barça es veu en cor d'assumir funcions que fa 25 anys s'haurien reservat als missioners"

màrqueting. És fruit d'una relació molt particular amb el país. I em sembla que, de moment, no hi ha cap signe que faci pensar que el poble s'està repensant la força simbòlica de Montserrat. I em sembla que del Futbol Club Barcelona, tampoc.

El Barça torna a ser campió de lliga. De la celebració sempre se n'acaben triant algunes imatges que difícilment oblidarem. Em ve al cap Eto'o a l'estadi, aturant-se a la capella. Al primer equip hi ha altres jugadors que no amaguen les seves creences.

Trobo molt bé que no les amaguïn. És important que es conegui que hi ha gent famosa, habitual de la televisió, que és creient. Creure no és un actitud medieval. Es pot estar en la primera fila i creure. Una altra cosa és la superstició ■

El primer títol global: somriures culers a tot el món

L'acció solidària del FC Barcelona no s'atura. Al gener, expedició amb material mèdic al Senegal. Al juny, visita i impuls al projecte de creació d'una escola de futbol al Camerun. Aquest juliol, visita als horrors de la guerra i inauguració d'una Penya Barcelonista a Bòsnia i Hercegovina. Es podria convenir que cada vegada que el Barça impulsa un projecte solidari fa feliç a molta gent. Més a prop, aquí al món occidental, el Barcelona també fa feliç a molta gent. La resposta popular en l'últim títol de lliga n'és una prova.

El Pare Abat de Montserrat comparteix aquest plantejament?

El cert és que aquesta felicitat també arriba a la Comunitat. No en som impermeables. I no tan perquè hi ha monjos que són del Barça -que n'hi ha- sinó pel contacte amb la gent que puja al Monestir. Les victòries del Barça creen un cert to d'optimisme vital a moltíssima gent. És una d'aquestes petites coses que ajuden a viure. I en el cas de l'Escolania, l'espontaneïtat dels nois encara ho fa més evident. El futbol els motiva. Hi ha escolans que ho saben tot del Barcelona. Només calia mirar-los el rostre quan al juny es van fotografiar amb Joan Laporta i Frank Rijkaard.

"MÉS QUE UN CLUB AL MÓN"

FUNDACIÓ SOLIDÀRIA, BARÇA SOLIDARI

Ara fa un any la Fundació del FC Barcelona va iniciar una nova etapa. En aquest període ha esdevingut un nou instrument per incidir en qüestions socioculturals i solidàries. La Fundació és una eina eficaç per desenvolupar els valors que el FC Barcelona defensa en àmbits que van més enllà de l'esport. Un Barça cívic, compromès amb el país i amb la societat. Avui, la Fundació treballa en una clara direcció: aconseguir que, des del civisme i la sensibilitat social, el Barça també sigui "més que un club" al món

■ TEXT: Antoni Aira | FOTOS: FC Barcelona

Marroc, Camerun o Dakar són algunes de les escales del recorregut que la Fundació FC Barcelona va emprendre ara fa poc més d'un any. Un trajecte solidari amb voluntat de servei i de foment de valors positius, lligats a l'esport. El mes de juny, una delegació del FC Barcelona va viatjar al Camerun amb l'objectiu de continuar les converses iniciades amb els representants del govern del país per impulsar la creació d'una escola de futbol. Aquest equipament permetria apropar l'esport als nens i consolidaria un espai per a la seva educació integral. Al Camerun, la delegació blaugrana, encapçalada pel president Joan Laporta, va coincidir amb Samuel Eto'o amb qui van compartir part del programa de la visita. Futbolista del primer equip i ídol local, Eto'o també és conegut per la seva vinculació amb projectes i causes solidàries com ara la lluita contra la Sida, una xacra devastadora entre la gent més jove del seu país.

Aquest viatge també va permetre impulsar nous contactes amb les entitats que estan compromeses amb diversos projectes humanitaris al Camerun. És el cas de la Fundació Barcelona Sida 2002 o de la Fundació Umbele. La delegació barcelonista també va visitar diversos projectes humanitaris impulsats per la UNICEF.

Barcelona - Senegal

Aquest 2005 també és l'any de la vuitena edició del Comboi Humanitari de Metges Solidaris, organitzat amb el suport de la Fundació FC Barcelona. Aquesta expedició va sortir de l'esplanada del Camp Nou en direcció a l'Àfrica Occidental. De fet, tot i que la delegació del Barça la va rebre al Senegal, el cert és que va recórrer set mil quilòmetres per diferents països, amb la col·laboració dels 25 voluntaris que hi viatjaven.

El material transportat incloïa medicaments essencials, material sanitari i escolar, equipaments per a hospitals i un lot de material esportiu cedit pel Barça. El material es va transportar en dotze vehicles, que van recórrer set mil quilòmetres per diferents països africans, amb la col·laboració de 25 voluntaris.

En aquesta anada a l'Àfrica, la delegació de la Fundació, encapçalada per la directiva Clàudia Vives-Fierro, també va aprofitar l'estada al Senegal per visitar la seu del Centre de Salut de la Fundació Barcelona SIDA 2002. Aquesta entitat va rebre, a través de la Fundació, 20.000 euros de la recaptació del 'Partit contra la Sida', l'amistós que el 30 de novembre de l'any passat es va jugar a l'estadi. I a Dakar, l'expedició culer va visitar la Penya Blaugrana d'aquesta ciutat.

En línia amb aquesta feina solidària, el president del club, Joan Laporta, també s'ha implicat en

El president Joan Laporta i Samuel Eto'o, al Camerun, on van visitar diversos projectes humanitaris impulsats per la UNICEF. A la dreta, alguns dels participants i dels guanyadors del trofeu "Tot colors", després de la final que es va jugar al Palau Blaugrana.

FUNDACIÓ SOLIDÀRIA, BARÇA SOLIDARI

Nens marroquins en un partit organitzat amb motiu de la visita d'una delegació blaugrana al Marroc. A la dreta, a dalt: el director general de la Fundació, Jordi Penas, i Enric Masip, cap de promoció, al Senegal. A sota, l'equip de bàsquet en cadira de rodes Institut Guttmann - FCBarcelona.

la difusió d'aquestes accions: "Acostant-se als que més pateixen, a gent que viu lluny del nostre equip o del nostre estadi, el Barça també creix; creix en la seva dimensió cívica i esdevé, ara sí, més que un club al món". Així, una delegació del club encapçalada pel president Joan Laporta va viatjar el mes de març al Marroc, on va firmar diversos acords de cooperació per afavorir que els més joves puguin educar-se en l'esport, a través del futbol. Aquesta és la voluntat del conveni que van tancar l'Ajuntament de Casablanca i el de Barcelona, amb un document de suport signat pel FC Barcelona, que s'ha compromès a ajudar al desenvolupament del Marroc mitjançant l'esport.

Solidaris a casa

El Barça i la Fundació FC Barcelona no viuen allunyades del seu entorn. Aquí, al primer món, també hi ha un gran espai per a l'actuació solidària. Coneixedors d'iniciatives com la de l'Open de Futbol Sala Rambla del Raval, es va concretar la idea d'organitzar un torneig de futbol sala diferent. Havia d'aplegar gent de cultures diverses, que també fos interterritorial i que pogués moure molts equips de gent disposada a integrar-se en aquest país. L'objectiu s'ha acomplert: és el Torneig 'Tot Colors', una manera diferent de promoure la pràctica de l'esport, fomentant valors solidaris i cívics. Aquest mes de juliol la fase final d'aquest torneig es va jugar al Palau Blaugrana.

Des de la Fundació s'ha volgut ampliar el ventall de col·laboracions amb entitats i institucions del país, per tal de sumar esforços en el desenvolupament de diferent col·lectius. Així, s'han signat acords amb entitats com UNICEF-Comitè Catalunya, l'Hospital de Sant Joan de Déu, l'Institut Guttmann o la Fundació ONCE.

Joan Laporta: "Acostant-se als que més pateixen, a gent que viu lluny del nostre equip o del nostre estadi, el Barça també creix; creix en la seva dimensió cívica i esdevé, ara sí, més que un club al món"

Les persones amb discapacitat són una de les prioritats d'aquesta col·laboració. Fruit de l'acord signat el mes de desembre del 2004 el FC Barcelona, a través de la Fundació, va passar a col·laborar amb l'Institut Guttmann i la Fundación ONCE en l'activitat de l'equip de bàsquet en cadira de rodes Institut Guttmann - FCBarcelona. Aquesta temporada l'equip ha acabat quart a la Lliga i per primera vegada s'ha classificat per a la competició europea. A més, també ha guanyat la Lliga Catalana davant l'AMIBA. Tot plegat fa que, dia a dia, el Barça sigui més campió. També en els valors ■

Somriures blaugranes per oblidar la guerra

El president Joan Laporta i el vicepresident Alfons Godall també han viatjat a Bòsnia i Hercegovina. Al mes de juliol van inaugurar la Penya Blaugrana de Hadzici, una petita ciutat a prop de Sarajevo. Fa deu anys la gent d'aquest país no estava per futbol ni per festes. Ara ha trobat en el FC Barcelona una bona raó per oblidar les seqüeles del conflicte bèl·lic i fer pinya al voltant del Barça i dels seus cracs. L'expedició blaugrana també va fer costat a l'ONG Acció Solidària-Igman, participant en la inauguració d'unes cases que s'han reconstruït per a persones que, de cop i volta, es van quedar sense sostre.

ВОЛКРОВІДІЕНЬ

СТОРІНКА 10 8' АПРІЛ 2005

WWW.VOLKROVIA.VK

ПРИС: © ВОЛКРОВ

EL BARÇA-CIFEC remodela el Karpovkiv Stadium

■ Durant els nostres 17 anys d'existència com a país, mai no s'havia vist un treball semblant. Els antics vestuaris de l'estadi olímpic Karpovkiv Stadium, i després de la visita inesperada de l'expedició d'handbol Barça-Cifec, han estat remodelats amb tot luxe de detalls.

Després d'un esdeveniment tan memorable, les autoritats del país debaten la declaració d'aquest dia com a festa nacional i el nomenament de l'antic estadi, amb el nom de "Barça-Cifec Stadium". A més, ja s'està teixint la nova senyera de Volkrovia, que deixarà de ser groga i negra per adquirir en la seva totalitat el color vermell característic de les ferreteries Cifec. Pàgina 5.

Cifec deixa un regal inoblidable

■ Nigurin Rostov, antic coronel condecorat del desaparegut exèrcit de l'URSS, va rebre un kit complet d'eines amb les darreres novetats de les Ferreteries Cifec en bricolatge.

Aquest peculiar ermità que ha custodiat l'antic Karpovkiv Stadium des de temps immemorables va declarar: "A partir d'ara, la neu deixa de ser blanca per a mi, ara la veig blau-grana". Pàgina 12.

L'especialista Cifec, tot un ídol de masses

■ L'especialista Cifec, que va liderar els jugadors d'handbol en la remodelació dels vestuaris del Karpovkiv Stadium, s'ha convertit en un veritable ídol per als nostres adolescents.

És tanta la febre pel bricolatge que ja es pensa rodar una telesèrie que tractarà d'un ferreter que viatja país per país oferint la seva ajuda per arreglar tot allò que la població menys afavorida necessita. A més, l'actor conegut pel nom de MacGyber ha declarat per a aquest rotatiu el seu malestar per aquesta iniciativa i diu no estar preocupat per un possible descens de l'audiència en la futura vint-i-sisena reposició de la seva telesèrie. Pàgina 9.

EL 'FACTOR IVANOVIC': LA CULTURA DE L'ESFORÇ

Després d'una temporada sense guanyar cap títol dels que més pesen, la secció de bàsquet del FC Barcelona ha fitxat un dels entrenadors més coneguts del bàsquet ACB. És Dusko Ivanovic. Per recuperar el vol de l'èxit treballarà amb un vell conegut de l'afició del Palau, Zoran Savic

■ TEXT: Oriol Bonsoms | FOTOS: Àlex García / Saskibaskonia S.A.D.

El Barça ha triat. I ha triat Dusko Ivanovic.

És el nou entrenador del primer equip del bàsquet per a les tres pròximes temporades. El tècnic montenegrí prové del Tau Cerámica de Vitòria. En l'última temporada va deixar l'equip basc a un pas de dos títols. Va conquerir el subcampionat d'Europa i va perdre la final de l'ACB.

Ivanovic és valent i s'ha atrevit a fer un salt de qualitat -i de responsabilitat- en la seva carrera. Per això ha fitxat per un club punter, de referència en els últims 25 anys del bàsquet europeu. No és l'equip que ha guanyat més títols, però sempre hi és. El Barça li ofereix tot allò que un tècnic desitja: una afició fidel a l'equip, la possibilitat de treballar amb uns grans jugadors i un projecte guanyador.

Treballar més que els altres

El nou entrenador del Barça de bàsquet és conegut per la seva exigència amb els jugadors. La seva filosofia és tant exigent com senzilla: es tracta de treballar més que els altres per aconseguir els objectius marcats. La seva exigència és màxima i arriba a totes les persones que estan relacionades amb l'equip, començant per ell mateix. No s'ha cregut mai que les coses es puguin aconseguir fàcilment ni que els èxits els regalin. La seva experiència li ha demostrat que si es vol rendir al màxim, s'han de dedicar moltes hores al bàsquet. Ivanovic és fill de la cultura de l'esforç, de la 'meritocràcia' de la pista, el gimnàs i la sala de vídeo. A Vitòria ha deixat un gran record entre tots els aficionats del Tau Cerámica. Tothom li reconeix que ha convertit el Baskònia en un enemic perillós, en un rival

que avui és respectat a qualsevol competició. Ell és l'artífex d'aquest canvi, d'un procés que ha situat el Tau com un dels millors clubs d'Europa. Aquest és el punt clau. Ivanovic no en té prou i ara fitxa per un club com el Barça, d'exigència secular, perquè vol aspirar a reptes més grans, sabent que l'exigència i la pressió de l'entorn blaugrana mai reposen.

Intensitat defensiva i velocitat

Els seus equips sempre s'han caracteritzat per la intensitat defensiva i per la velocitat en la transició ofensiva. Li agrada córrer al contraatac i que el joc sigui vistós. Però sobretot demana caràcter. Als seus homes els demana un coratge sostingut durant tot el partit. Ivanovic és el primer que els viu intensament i als jugadors els exigeix el mateix. Les seves carreres per la banda són famoses, dirigint constantment l'equip.

Dusko té fama de dur i ho sap. No se n'amaga. Admet que la seva feina és treure el màxim dels jugadors i de si mateix. No li fa res que la gent consideri que això és sinònim de duresa si els seus jugadors milloren i, en acabar la temporada, s'aconsegueixen els objectius marcats a l'inici. Aquest qualificatiu se l'ha anat guanyant amb el temps. Avui els jugadors que han passat per les seves mans admeten que, des de l'esforç i l'exigència, en acabar la temporada sempre eren més bons jugadors que no pas al començament.

Al montenegrí no li falta il·lusió i a l'equip li'n demanarà, com a mínim, la mateixa. Ha fitxat per un gran equip que sempre ho ha de guanyar tot. Aquest és el repte que justifica tot

Zoran Savic, el secretari tècnic que arriba de Bolonya

Ivanovic s'asseurà a la banqueta, amb el suport i la complicitat de Zoran Savic, el nou secretari tècnic del Winterthur FC Barcelona. Savic va jugar al Barça en dues etapes (1991-1993 i 2000-2001) i ara és l'encarregat de construir un equip guanyador. Savic ja sap quina és la feina del secretari tècnic. Les últimes tres temporades ha exercit aquesta mateixa funció al Climamio Bolonya. I ho ha fet amb un enorme èxit. A la lliga italiana ha disputat les tres últimes finals i aquest mes de juny ha superat l'Armani Jeans. Pel què fa a la seva participació a l'Eurolliga, el Climamio ha arribat al Top 16 en la temporada 2002-03 i en la 2004-05 va jugar la final de la Final Four de Tel Aviv on va caure derrotat davant el Maccabi. A Itàlia els equips de Savic s'han caracteritzat per confiar en jugadors joves, amb talents que han explotat just quan han arribat a Bolonya. Com a jugador té un currículum envejable. Va aconseguir dues Copes d'Europa amb la Jugoplastika Split i una més amb el Kinder Bolonya. Amb el Barça va guanyar una lliga ACB i una Copa.

EL NOU BARÇA DE BÀSQUET

el projecte. És conscient que la seva feina al Barça de bàsquet no serà fàcil però també sap que podrà treballar amb la complicitat de Zoran Savic, que des de la secretaria tècnica fa setmanes que treballa en la configuració d'un equip campió. Aquest és un tàndem que es coneix de fa molts anys. Tots dos van coincidir a

Els seus equips sempre s'han caracteritzat per la intensitat en defensa i per la velocitat en la transició defensiva. Li agrada córrer al contraatac i que el joc sigui vistós. Però sobretot demana caràcter

la Jugoplastika i des d'aleshores han mantingut una gran amistat. De fet, quan Savic va aterrar al Bolonya, ja va intentar sense èxit fitxar Ivanovic per al projecte que dissenyava per a l'històric Fortitudo. Ara, la seva instència i el pes del Barça, han aconseguit que finalment hagin de treballar junts, l'un a la pista i l'altre al despatx.

Jugador i entrenador

Abans d'entrenar al Winterthur FC Barcelona, Dusko Ivanovic ha entrenat cinc temporades el Tau de Vitòria. Hi ha guanyat una lliga ACB (2001-02), dues Copes del Rei (2002 i 2004) dos subcampionats de l'Eurolliga i ha estat finalista de l'última edició de la lliga ACB. Prèviament, va entrenar el Llemotges francès amb qui va guanyar la Lliga, la Copa i la Copa Korac en el mateix any (la temporada 1999-2000). També va entrenar el Fribourg Olympic, un equip modest de la

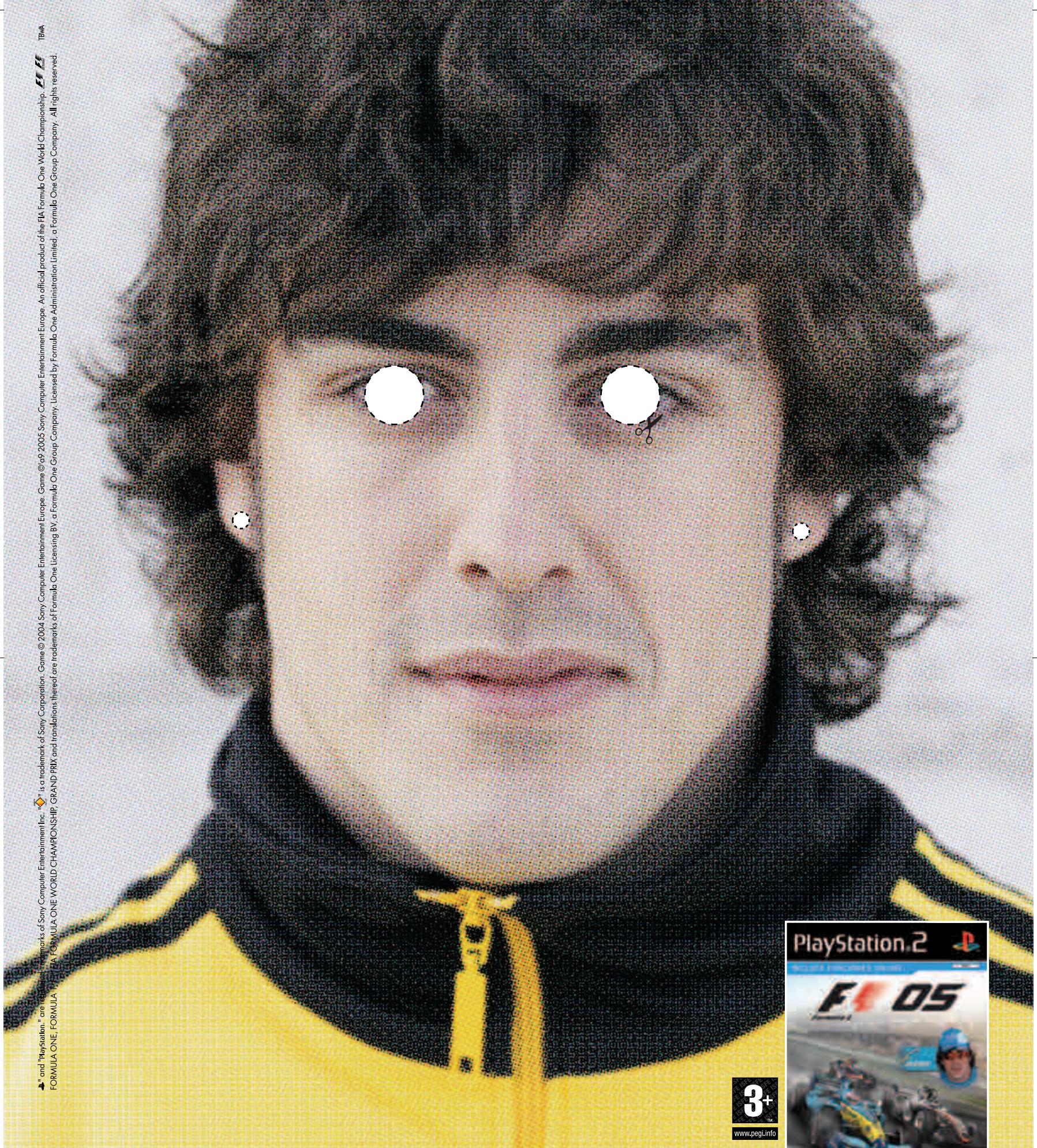
No s'ha cregut mai que les coses es puguin aconseguir fàcilment ni que els èxits els regalin. La seva experiència li ha demostrat que si es vol rendir al màxim, s'han de dedicar moltes hores al bàsquet

lliga suïssa. S'hi va estar tres temporades (1996-97, 1997-98 i 1998-99), Cada any hi va guanyar la lliga. En aquests anys al país transalpí va simultanejar el càrrec d'entrenador d'equip amb la selecció Suïssa.

Com a jugador va guanyar dues Copes d'Europa amb la Jugoplastika d'Split -una contra el Barça (la 1988-89 i 1989-90)-, tres lligues de l'ex-Iugoslàvia (1987-88, 88-89 i 89-90) i una Copa (1989-90) ■

PS2 and "PlayStation" are registered trademarks of Sony Computer Entertainment Inc. "F1" is a trademark of Sony Corporation. Game © 2004 Sony Computer Entertainment Europe. Game © 2005 Sony Computer Entertainment Europe. An official product of the FIA Formula One World Championship. F1 FORMULA ONE WORLD CHAMPIONSHIP, GRAND PRIX and translations thereof are trademarks of Formula One Administration Limited, a Formula One Group Company. Licensed by Formula One Licensing BV, a Formula One Group Company. All rights reserved. TBWA

3+
www.pegi.info

Cómo ser Fernando Alonso:

OPCIÓN A: Arranca esta página. Pégatela a la cara con el rostro de Fernando hacia afuera. Mira por los agujeros.

OPCIÓN B: Juega a Fórmula One 2005. El único juego oficial del Mundial de Fórmula 1 que incluye a Fernando Alonso en la actual temporada.

PlayStation 2
www.playstation-f1.com

QUIM PAÜLS

UNA VIDA AL BARÇA

Quim Paüls agafa el timó de l'equip d'hoquei patins. Amb aquesta decisió, el club torna a apostar per un home de la casa. La vida professional del nou entrenador del Barça d'hoquei està lligada als últims 25 anys de la vida d'aquesta secció, primer com a jugador i després assumint diverses responsabilitats a l'equip tècnic. Paüls és un home d'hoquei, barcelonista de cor i ànima, i sobretot, un esportista honest. Ara afronta aquesta nova etapa amb un desig: mantenir el lideratge de l'hoquei patins

■ TEXT: Vanessa Forns | FOTOS: Àlex García

Assegura que la seva relació amb el Barça és com un matrimoni. En Quim Paüls fa 26 anys que està vinculat al club. Des que hi va arribar l'any 1979, amb 18 anys acabats de fer, ha viscut tota mena d'experiències i ha tingut diversos càrrecs, sempre vinculats amb l'esport que més l'apassiona: l'hoquei patins. Fins el 1992 va aconseguir 26 títols com a jugador, una etapa que recorda amb estima. Ja retirat, es va estar tres anys com a tècnic de l'Alcobendas. Després ha exercit de tècnic i coordinador de l'hoquei patins base del Barça. També va ser l'ajudant de Carlos Figueroa, de qui n'ha acabat prenent el relleu. Des del 2003 ha fet de coordinador general de la secció. Ara però, se sent satisfet i orgullós assumint el projecte que la Junta directiva li ha confiat: mantenir el prestigi de la secció al mateix nivell dels últims anys i continuar guanyant títols.

Guanyar títols

Tot i que Carlos Figueroa deixa el llistó de l'èxit molt alt després de deu anys de feina -només la temporada 2004-2005 va aconseguir els cinc títols que va disputar-, Paüls té molt clar que la seva feina no és plantar cara al currículum de Figueroa, sinó créixer amb l'equip. "Aquest repte no m'espanta. Quan acceptes ser el tècnic del Barça d'hoquei patins assumeixes que has de guanyar. I si pot ser, tot". Paüls afegeix: "jo no he de fer més o menys que el Carlos, jo només he de treballar perquè l'equip segueixi lluitant per guanyar tots els títols". Poc partidari de canviar les coses que ja funcionen, Paüls fa un març important: "no en tinc prou guanyant, tam-

bé demano compromís". El contacte que als últims anys ha tingut amb la plantilla i el cos tècnic de l'equip li han donat un coneixement detallat de la plantilla. De fet, en coneix les virtuts i els punts febles. És per això que, tot i que mantindrà algunes de les idees de Figueroa, Paüls té molt clar que "l'equip ha d'evolucionar. Si ens quedéssim satisfets i complaguts amb tot el que hem aconseguit fins ara, perdríem competitivitat. Pensa que els nostres rivals treballen i treballen bé". Per evitar aquesta situació, el nou responsable de l'hoquei blaugrana arriba amb l'empenta del valent, amb la il·lusió de qui té molt a dir, i amb idees innovadores, pròpies de qui se situa el primer de la fila quan es parla d'exigència. La feina d'un entrenador no tindria cap sentit sense els jugadors. Per la seva senzillesa en el tracte, tots els membres de la plantilla del primer equip de l'hoquei patins l'aprecien d'una manera molt especial. Tots plegats han compartit moments inoblidables -als entrenaments i als viatges-, i aquest fet ha trenat una complicitat que Paüls vol mantenir. De tota manera, el Quim és conscient que a partir d'ara les seves decisions són les del tècnic i que a vegades el paper del tècnic et situa lluny de l'esportista d'elit. En aquest sentit, el tècnic del Barça d'hoquei ho té molt clar: "Sempre donaré prioritat als interessos del club perquè al final sempre és l'equip qui ha de sortir guanyant". Si fins ara la seva vida

Un 'històric' coneixedor de l'univers blaugrana

Una de les claus per al bon funcionament de qualsevol equip és crear i mantenir el bon ambient en el vestidor. Aquesta exigència és bàsica en els desplaçaments. És en aquest entorn que el Quim es destapa com un gran coneixedor de la història del club. Ho fa a través d'un joc ben senzill. Es tracta de fer preguntes a la manera del 'Trivial' sobre la història del Barça. Normalment és ell mateix qui fa les preguntes a jugadors, tècnics o directius. Diuen que no són preguntes fàcils, i que n'hi ha per a tots els gustos.

D'handbol, de bàsquet, dels anys 80 o de l'última temporada. Si es tracta de preguntes d'hoquei, juga amb avantatge perquè de ben petit, el Quim ja era del Barça. Com ara.

Dedica les estones que pot a seguir les altres seccions del club. Es proclama un gran seguidor del futbol i un admirador de Deco "perquè és un jugador molt complet". Potser tant i tot, com la carrera professional d'en Quim Paüls, que ara es disposa a donar continuat als èxits de l'hoquei patins del FC Barcelona.

UNA VIDA AL BARÇA

TEST BLAUGRANA

Un esport que no sigui l'hoquei: el paddle i el tennis

Un moment del dia: quan em llevo

Un mestre: la vida

Una persona que admiri: Shidarta Gautama

Una virtut: l'entrega

Un defecte: la resistència a canviar algunes coses

En un futur llunyà es veu... com un avi agradable i ple d'anècdotes

Un record molt especial: quan em vaig enamorar de la meua dona

Una màxima a la vida: l'amor és l'únic be que creix quan es reparteix

L'entristeix: i m'emprenya... l'egoisme

La família: la base per créixer

Què valora en una dona: l'orgull de ser-ho i la sensibilitat per no fer-ne ostentació

Un repte: ser feliç

Un principi com a entrenador: dóna tot allò que tens sense esperar res a canvi

professional estava situada en un despatx, a partir d'ara ho farà a la pista, que és com dir a casa. I no estarà sol. Seguint amb la filosofia del club d'incorporar gent de la casa, Paüls ha fet confiança en Sergi Macià, un altre exjugador i tècnic dels equips inferiors de l'hoquei patins blaugrana, que farà la feina de segon entrenador. Amb el suport i la complicitat del preparador físic, Ramon Riverola; del doctor, Xavier Valle; del fisioterapeuta, Xavier Paz i de l'encarregat de material, Tomàs Fernández, formen un grup excepcional que amb la il·lusió del nou projecte voldrien veure més gent al Palau els dies de partit.

Paüls aprofita el temps lliure per dedicar-se a la seva altra passió: la seva dona. Amant de la natura, Paüls gaudeix fent llargues passejades amb l'Anna i la seva gosseta Minú. Entre les seves aficions hi ha la lectura i el cinema ■

LES PROVES D'ESFORÇ

SERVEIS MÈDICS FC BARCELONA. COORDINADOR: FRANCESC ORENES
FOTOS: M. RUIZ

La prova d'esforç és una prova mèdica que els esportistes del FC Barcelona han de superar periòdicament. S'avalua la capacitat física i d'exercici. Amb aquesta prova, absolutament necessària en l'esport de l'alta competició, també es podria detectar qualsevol anomalia en el funcionament del cor que pogués afectar la salut de l'esportista

Els Serveis Mèdics, conscients de la importància que té i de la quantitat d'informació que s'obté amb aquest examen, programen durant tot l'any aquestes proves d'esforç. L'objectiu és conèixer les aptituds físiques dels esportistes del club, així com la possibilitat de prevenir, i de tractar si es dóna el cas, les possibles disfuncions cardíaques que es detectin.

En el cas del futbol, la prova d'esforç se supera a la pretemporada. D'aquesta manera es pot valorar l'estat general de l'esportista quan la competició encara no ha començat. Aquesta prova també és bàsica per detectar possibles afectacions en la funció i el ritme cardíac. La prova d'esforç és doncs, una de les parts més important de l'habitual revisió mèdica perquè

facilita una informació que cada temporada es valora escrupolosament. El resultat d'aquests informes es pot comparar amb els anteriors i, per tant, es pot fer un seguiment evolutiu de l'esportista.

A la prova d'esforç el jugador ha de córrer en una màquina estàtica. Se segueix un protocol de carrera continuada que es divideix en tres fases: l'escalfament, la carrera i el refredament. L'escalfament és de 3 minuts i al futbolista se'l fa córrer a ritme suau, per sota dels 8 km/h. A partir d'aquí s'augmenta el ritme de carrera a raó d'1 km/h per minut fins arribar a l'esgotament, que és el moment clau de la prova. La velocitat màxima habitual dels jugadors de futbol és de 15 km/h tot i que hi ha casos de futbolistes que han arribat als 17 km/h. Final-

ment, s'inicia un procés de recuperació activa. Es tracta d'anar disminuint el ritme durant cinc minuts.

Frequència cardíaca i pressió arterial

A la prova d'esforç es valoren dos paràmetres fonamentals per determinar la capacitat física de l'esportista: la freqüència cardíaca i la pressió arterial. Aquests valors augmenten amb l'esforç físic perquè el cor ha de bombejar més sang per fer arribar l'oxigen als músculs. La pressió arterial també creix perquè hi ha un augment de les substàncies cardioactivadores, com l'adrenalina, que a la vegada també fan que s'incrementi la força contràctil del cor. En definitiva, la sang surt del cor amb més rapidesa i amb més força. En definitiva, allò que

SALUT I ESPORT

s'està valorant per saber quin és l'estat físic de l'esportista és l'augment i la disminució progressiva d'aquestes variables en les tres fases de la prova. Aquest test no dura més de 15 minuts perquè la informació que processem no està en funció de si s'allarga més o menys. Els aparells que s'utilitzen per fer aquesta prova, a banda de la cinta de carrera continuada, són un ordinador -que monitoritza les dades, un electrocardiograma, un pulsímetre i un tensiòmetre. Just abans de la prova, i en estat de repòs, es pren la pressió arterial perquè durant el test no la podríem mesurar, pel moviment del cos i del propi aparell. La pressió es torna a prendre quan l'esportista acaba l'exercici i cinc minuts més tard, en estat de repòs. Les dades que s'obtenen es complementen amb la freqüència cardíaca que haurà anat mesurant durant la prova el registre electrocardiogràfic de 12 derivacions. Aquest estudi electrocardiogràfic és una de les parts més importants del procés perquè ens permet comprovar si el cor funciona bé. Ho sabem a partir de les modificacions que es detecten sobre el patró de l'electrocardiograma

en repòs. En la majoria dels casos les alteracions són de tipus funcional sense transcendència clínica. Pel què fa a les alteracions amb afectació de les artèries coronàries, són molt excepcionals quan es parla d'esportistes joves. A l'esportista se li fan tres electrocardiogrames. Un abans de la prova en repòs i a dos més després de l'exercici. Mentre se supera la prova també es fa una monitorització contínua de l'electrocardiograma. D'aquesta manera podem treballar amb una gran quantitat d'informació que ens parla de l'adaptació del cor a l'exercici progressiu i al límit fisiològic de l'esforç. Un altre test complementari és l'analítica de l'àcid làctic. Ens ajudarà a valorar i analitzar la capacitat física de l'esportista. Amb aquest test es pot mesurar l'adaptació i el nivell d'esforç que s'ha assolit durant la prova a través de l'àcid làctic que el cos ha segregat. Els Serveis Mèdics del club són pioners en aquest àmbit, el de les proves d'esforç, gràcies al protocol d'actuació que se segueix; a la maquinària que es fa servir, molt moderna; i a la feina de seguiment i control que fa l'equip mèdic ■

LES PROVES D'ESFORÇ

Detecció d'arítmies

La prova d'esforç ens a serveix per valorar i analitzar la capacitat física de l'esportista, i les possibles alteracions cardíques que es puguin manifestar amb l'esforç -en especial les arítmies, que són força habituals en els esportistes. L'arítmia és una alteració del ritme dels batecs del cor. O són irregulars, o massa lents o massa ràpids. Les causes d'aquesta disfunció poden ser diverses. Lluny de qualsevol tipus d'alarma, moltes d'aquestes arítmies no tenen cap repercussió clínica ni funcional i són compatibles amb l'esport de competició.

Les arítmies poden ser de dos tipus: la bradicàrdia. Els batecs són lents, per sota de les 60 pulsacions. I la taquicàrdia, amb batecs ràpids, situats per sobre de les 100 pulsacions. La prova d'esforç permet identificar les arítmies més greus provocades per l'exercici. La detecció a temps d'aquesta alteració és bàsica per a la salut dels nostres esportistes i per a la prevenció del risc cardiovascular. És per això que els Serveis Mèdics del FC Barcelona fan aquestes proves d'esforç d'una manera rigorosa i molt controlada. Es tracta d'evitar situacions de compromís vital.

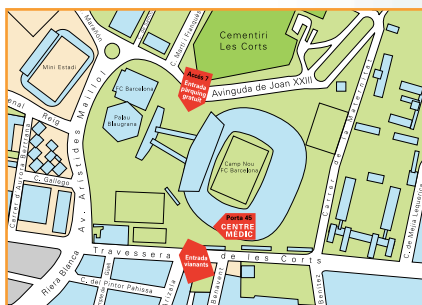

Assistència Sanitària Col·legial

Grup Assistència

Assistència Sanitària Col·legial, us comunica que des del passat mes de juny, s'ha posat en marxa el **Centre Mèdic** del Camp Nou per donar els serveis d'atenció immediata de **traumatologia i preoperatoris.**

Aquest centre és d'ús exclusiu pels nostres assegurats.

PROVEÏDOR MÈDIC OFICIAL

Accés 18 del Camp Nou Tel. 93 330 45 04

CENTRE MÈDIC

FC Barcelona - Assistència Sanitària

BARÇA

LES NOVES CARES DEL BARÇA 2005-2006

SANTI
EZQUERRO

MARK
VAN BOMMEL

QUÈ HA PASSAT

■ TEXTS: Xavier Catalán i Maria Rozalén

Campions de l'OK Lliga

26 JUNY. El Barça Excelent va guanyar l'OK Lliga en superar el Reus al play-off final. Els homes de Figuerola havien derrotat per 3 victòries a 0 el Liceo i el Noia als quarts de final i a les semifinals, respectivament. A la final, el FC Barcelona es va avançar amb un 2 a 0 després de guanyar dos partits molt igualats. Si bé el Reus va guanyar el tercer enfrontament a Reus, el Barça d'hoquei patins va fer palesa la seva superioritat en el quart i últim partit de la sèrie amb un espectacular 0 a 5. Aquesta és la vuitena lliga consecutiva de l'equip, la divuitena de l'hoquei patins del FC Barcelona. L'equip va fer història guanyant els cinc títols que va disputar.

La Gira al Japó: un èxit esportiu i social

11 JUNY. El Barça va tancar la temporada al Japó amb una gira espectacular, que va tornar a demostrar que el FC Barcelona és una referència mundial, amb una penetració molt important en el mercat asiàtic. L'equip de Frank Rijkaard va tenir una molt bona acollida. De fet, als dos partits que es van jugar a Tòquio s'hi van aplegar més de 120 mil espectadors.

El triplet dels juvenils

26 JUNY. L'equip juvenil del FC Barcelona es va proclamar campió de la Copa del Rei. Els blaugranes van vèncer a la final - que es va jugar al Nou Sardenya de Barcelona- a l'Sporting de Gijón per 2 gols a 0. Aquesta temporada l'equip de Rojo també ha guanyat la Lliga de la Divisió d'Honor juvenil i la Copa de Campions.

Solidaritat al Camerun

18 JUNY. Una delegació del club, encapçalada pel president Laporta, va viatjar al Camerun per concretar les converses que manté amb el govern del país per crear una escola de futbol. L'objectiu d'aquesta iniciativa és apropar l'esport als nens i consolidar un espai per a la seva educació integral. El FC Barcelona també va activar la col·laboració amb les ONG que lluiten contra la Sida.

Fidelitat al Barça

7 JULIOL. El President Joan Laporta va lliurar les insígnies d'Or als socis que han complert 50 anys de fidelitat al club. L'acte es va fer al Palau Blaugrana. Hi van participar 520 socis. En un altre acte marcat per la litúrgia institucional, els vicepresidents Albert Vicens, Ferran Soriano, Marc Ingla i Alfons Godall van ser els encarregats de lliurar les insígnies de Plata als socis que en aquest 2005 celebren els 25 anys de lligam estatutari amb l'entitat.

Ivanovic i Savic, pilars del Winterthur Barça

28 I 30 JUNY. La secció de bàsquet del FC Barcelona obre una nova etapa amb els fitxatges de Zoran Savic i Dusko Ivanovic. Savic és el nou secretari tècnic de la secció, una responsabilitat que als últims tres anys ha exercit al Climamio Bolonia, a la lliga italiana. Savic és un home que ja coneixia el club. Hi havia jugat en dues etapes. Savic ha triat el serbi Dusko Ivanovic com a entrenador del primer equip. Ivanovic es caracteritza pel caràcter guanyador i arriba al Barça procedent del TAU, on ha marcat una època d'èxits i de prestigi per a l'equip de Vitòria. Tots dos treballen per tornar el Winterthur Barça a les posicions de referència del bàsquet europeu. El repte és recuperar la il·lusió dels aficionats.

El Barça CIFEC és reforça amb Juanín, Vori i Cañellas

7 I 21 JUNY. El campió d'Europa d'handbol vol revalidar el títol. Amb aquest objectiu el Barça CIFEC ha fitxat els jugadors Juanín, Ivor Vori i Joan Cañellas. El pivot croat jugava al HC Zagreb i Cañellas arriba procedent del BM Granollers. Aquesta política de reforços també inclou el fitxatge de l'extrem Juanín, fins ara a l'Ademar. A Juanín l'han escollit com a segon millor jugador del món de l'any 2005.

Dimiteixen els directius Monés, Bartomeu, Rosell, Moix i Faus

JUNY. El vicepresident esportiu, Sandro Rosell i els directius Jordi Monés, Jordi Moix i Josep Ma Bartomeu van presentar la dimissió dels seus càrrecs. Tots han dimitit per mantenir diferències de criteri amb la resta de membres de la Junta directiva. El directiu Xavier Faus també va dimitir del càrrec per motius personals i professionals.

L'UB Barça, campiones de Lliga

20 MAIG. L'UB Barça va guanyar la Lliga femenina de bàsquet. Al play off pel títol va superar l'equip del Ros Casares, i això que l'equip valencià defensava el títol. Les jugadores blaugranes es van proclamar campiones al cinquè partit. Aquest partit es va jugar a la capital del Túrria, on l'UB Barça es va imposar per 55 a 68.

La Lliga a Montserrat

6 JUNY. Una delegació del FC Barcelona, encapçalada pel president Joan Laporta, va pujar a Montserrat amb el títol de Lliga 2004-05. El Pare Abat, Josep Maria Soler, va rebre en audiència l'expedició blaugrana. Posteriorment es va escoltar la 'Salve' i el 'Virolai'. Els escolans també van interpretar el 'Cant del Barça' després de saludar Frank Rijkaard.

QUÈ HA PASSAT

Alexanco, nou director tècnic del futbol base

5 JULIOL. L'exjugador del primer equip, José Ramon Alexanco, és el nou director tècnic del futbol base del FC Barcelona en substitució de Josep Colomer. Alexanco va aprofitar la roda de premsa de presentació del càrrec per exposar els objectius del nou projecte. Segons va dir, aposta per la formació de camp i la presència dels coordinadors del futbol de base als terrenys de joc. També situa la preparació dels jugadors del Barça B i C per fer el salt al primer equip com una de les claus de la seva responsabilitat. Alexanco defensa la incorporació als equips base de nous talents, principalment arribats de Catalunya. El també exjugador del FC Barcelona, Quique Costas, entrenarà el Barça B aquesta temporada 2005-2006.

Campions d'Europa de beisbol

20 JUNY. L'equip de beisbol del FC Barcelona va guanyar el primer gran títol internacional de la secció: la Copa d'Europa 'Poule B', disputada a Suècia. L'equip blaugrana va vèncer a la final els amfitrions del Leksand per 7 a 1. A títol individual van triar el veneçolà del Barça, William Domero, com a millor batejador del torneig i al francès Patrick Carlson com el millor pitxer de la Copa d'Europa.

L'aleví A, Campió a Brunete

26 JUNY. L'equip aleví del FC Barcelona es va proclamar campió del XII Campionat Nacional de Futbol 7, que es va jugar a Brunete, a prop de Madrid. Els jugadors blaugranes van derrotar l'Espanyol a la final. El senegalès del Barça, Bakary Mendes, va ser el màxim golejador de la competició, amb 9 gols. És la tercera vegada que el FC Barcelona aconsegueix aquest títol. També el va guanyar el 1997 i el 2002.

Conveni Generalitat i FC Barcelona

8 JUNY. El FC Barcelona i el Govern de la Generalitat van signar un acord per promocionar la marca 'Catalunya' com a destinació turística. El Barça ja va lluir el logotip de Turisme de Catalunya a la màniga de la samarreta en la gira al Japó i també ho farà en els partits internacionals d'aquest estiu.

Emotiva trobada de veterans a Linyola

18 JUNY. Linyola va acollir la trobada anual de veterans. Aquest any va ser especialment emotiva per l'homenatge a Josep Maria Fusté, fill d'aquest poble del Pla de l'Urgell. En aquesta quarta trobada d'exjugadors s'hi van reunir gairebé 200 veterans. Acompanyats per amics i familiars, van jugar un partit de futbol i van gaudir d'una 'cassola'.

Relleu a la banqueta de l'hoquei patins

4 JULIOL. Carlos Figueroa ha posat el punt final a una etapa de 10 anys com a entrenador del primer equip de la secció d'hoquei patins. En aquesta dècada, el Barça ha guanyat 32 títols, destacant les sis copes d'Europa i les nou Lligues aconseguides en aquest període. Figueroa deixa el club i ho fa avalat per la feina ben feta. En aquesta última temporada ha arrodonit el balanç, guanyant els cinc títols que ha jugat. Quim Paülis, que fins ara ha exercit de coordinador de la secció, li agafa el relleu a la banqueta. Aquest estiu l'hoquei patins del FC Barcelona inicia un nou cicle. L'aposta, però, té tots els números per continuar funcionant.

Mort de l'exjugador Colino

3 JUNY. L'exjugador del primer equip de futbol del FC Barcelona Vicenç Colino Hierro, ha mort als 81 anys. Durant la seva etapa blaugrana, el davanter gallec va disputar 52 partits, va marcar 7 gols i va guanyar la Lliga 47-48 amb la samarreta del Barça. Abans d'arribar al FC Barcelona, Colino havia jugat amb el Júpiter i l'Espanya Industrial.

Marc Carmona, nou entrenador del futbol sala

26 MAIG. Marc Carmona deixa la direcció tècnica del futbol sala per entrenar el primer equip de la secció. L'objectiu és pujar a la Divisió d'Honor. Aquesta última temporada l'equip va quedar a un pas d'aconseguir-ho. Es va topa amb el Gestesa Guadalajara i l'eliminària va acabar amb un 3 a 0 favorable a l'equip castellà.

L'adéu de Dueñas i Bodirola

6 JULIOL. Roberto Dueñas diu adéu al Barça de bàsquet. Després de 10 temporades d'èxits, el pivot madrileny abandona el club ara que els nous responsables de la secció impulsen la renovació de la plantilla. Dueñas va fer la roda de premsa de comiat al Palau. El van acompanyar Roger Grimau, Juan Carlos Navarro, i el director tècnic Zoran Savic. Dejan Bodirola, referència de l'equip que va guanyar l'Eurolliga del 2003, també deixa l'entitat.

Homenatge a Enric Masip

4 JUNY. El Palau Blaugrana va acollir el partit d'homenatge a l'Enric Masip. L'ambient va ser festiu i emotiu. El 'Dream Team' de Valero Rivera es va enfrontar al vigent Campió d'Europa, el FC Barcelona - CIFEC de Xesco Espar. La recaptació del partit -empat a 28 gols- es va destinar a un projecte oncològic que s'impulsa des de l'hospital materno-infantil de la Vall d'Hebron de Barcelona.

LA PROJECCIÓ INTERNACIONAL DEL BARÇA

■ TEXT: David Saura | FOTOS: FC Barcelona

Com passa en moltes indústries, el món del futbol -que des del punt de vista del negoci, també ho és- està canviant. La globalització és un concepte que es pot aplicar a totes les indústries i, cada vegada més, a l'esport del futbol. El mercat, molt local als anys 80, ha canviat. Als 90 va adoptar una concepció més oberta i internacional, fonamentada en la creixent difusió televisiva dels Mundials i en la consolidació de les competicions europees, que també han potenciat la idea de l'espectacle.

Avui, situats al segle XXI, es pot assegurar que el futbol és un esport global, amb un públic que ha superat totes les fronteres. En aquest marc el FC Barcelona busca una posició de privilegi, basada en la seva història, en els valors que representa i en la seva projecció internacional.

"Com en totes les indústries globals, només hi ha forat per a quatre o cinc marques. S'ha d'estar en aquest grup líder, privilegiat. Això és clau." Javier Muñoa, Director de Negoci Internacional del FC Barcelona, argumenta per què el club s'ha fixat com a objectiu arribar i consolidar-se en aquest selecte grup d'equips. En el mercat del futbol internacional, els clubs europeus són les principals 'marques' de referència i el Barça lluita per situar-se en aquestes posicions capdavanteres perquè, com recorda Ferran Soriano, vicepresident de l'Àrea Econòmica, "només es pot accedir a un mercat global si s'està entre els líders".

A nivell estratègic, formar part d'aquest grup selecte d'equips de futbol és bàsic perquè el nivell d'ingressos que es poden aconseguir són els més elevats. "La diferència d'estar entre els quatre o cinc clubs capdavanteres o

d'estar en una situació més discreta, del desè al quinzè lloc, és abismal. La quota de mercat és molt superior quan s'està a dalt de tot", comenta Javier Muñoa.

L'expansió internacional del Barça és l'eina fonamental per assolir aquest objectiu. Això explica que el FC Barcelona hagi reforçat l'equip que actua en aquest àmbit, amb la creació d'un grup de professionals que treballa exclusivament en aquesta àrea estratègica de negoci. Aquesta nova direcció té persones amb una àmplia experiència internacional, de diverses nacionalitats -el Japó, els Estats Units o el Marroc.

La roda internacional comença a girar

Però perquè aquest engranatge rodí en la bona direcció, els èxits esportius són fonamentals. L'equip de futbol és el començament i el final d'un procés que es va posar en marxa per augmentar la capacitat de generar ingressos que, a la vegada, s'han de reinvertir en un equip capdavanter, de primera línia, capaç de ser competitiu i de guanyar. De fa més d'un any, el Barça fa girar aquesta roda. Els èxits col·lectius dels Ronaldinho, Eto'o, Deco,

BARÇA INTERNACIONAL

Les gires: una manera d'arribar a tothom

En les últimes temporades, el FC Barcelona ha intensificat les gires internacionals, amb visites als Estats Units, Mèxic, la Xina, Corea del Sud i, molt especialment, al Japó. I és que, tal com reconeix Ferran Soriano, "aquest serà un dels grans mercats del futbol mundial i el Barça hi ha de tenir una presència molt sòlida". Després d'un viatge puntual al començament dels anys 90, el Barça va tornar a aquest país a l'estiu del 2004. Aquest any aquesta experiència s'ha repetit dues vegades -al juny i a l'agost-, coincidint amb el final de l'última temporada i el començament d'aquesta.

Fruit d'aquesta constància, el Barça comença a ser una referència futbolística al Japó. La resposta ha estat espectacular i el club ja col·labora amb dos llocs web japonesos que tramiten altes de soci. Amb això s'aconsegueix, a banda de superar la barrera idiomàtica, una millor implantació en el mercat potencial, un suport en la gestió dels processos d'alta i ampliar el coneixement i la proximitat a les inquietuds del mercat. A més, gràcies a les gires també es poden oferir avantatges exclusius per aquest gruix de 1.400 socis, s'estableix un contacte directe amb els socis i s'acosta l'espectacle en viu del primer equip, un element molt important si es té en compte la distància geogràfica.

Tot i això, les gires no s'han d'interpretar com una finalitat. És cert que els ingressos directes per aquest concepte són molt importants (més de 6 milions d'euros durant la temporada 2004-05), però també són molt importants totes les àrees de negoci que es poden activar gràcies a aquests gires. El club acostava al públic potencial el seu principal valor, l'equip de futbol, que després es converteix, durant la resta de l'any, en un centre d'interès per aquests aficionats, que activen els ingressos que provenen del marxandatge, dels drets de televisió, de la telefonia mòbil, d'internet i, en definitiva, de la consolidació de l'entitat com un proveïdor de continguts Barça.

Xavi o Puyol fan que el Barça, com a equip, com a club i com a entitat, hagi augmentat espectacularment la seva exposició al mercat internacional, amb un interès creixent dels mitjans de comunicació, dels patrocinis, de les gires o de la distribució de productes amb la marca Barça.

Al mateix temps, gràcies a aquesta exposició pública, el FC Barcelona té més facilitat per arribar al seu públic internacional, a través de les audiències de televisió, de les pàgines web (el lloc oficial del club està traduït a l'anglès, al japonès i al xinès, a banda del castellà i català) i dels partits amistosos que s'inclouen a les gires. També s'ha de tenir en compte que, en els dos últims partits de la temporada 2004-05, que es van jugar a Tòquio, el primer equip del Barça va mobilitzar 115.000 espectadors, tot i l'absència obligada de Ronaldinho, Eto'o o Puyol que, o bé estaven lesionats o bé tenien partits de selecció.

Gràcies a totes aquestes accions, el Barça ha ampliat el seu mercat que, en el cas de l'Àsia, algunes fonts situen en els 12 milions de seguidors a la Xina i en els 9 al Japó. I, com passa a qualsevol mercat, el públic és el consumidor final que, de retruc, permet que es generin els ingressos econòmics. En aquest cas, aquests ingressos provenen de la venda dels drets de televisió, dels programes de patrocini, de les mateixes gires, de la venda d'entrades, de la venda dels drets d'imatge de jugadors a empreses o agències locals, del marxandatge, de les altes de nous socis o de la diversificació de nous negocis d'entreteniment. Aquest ampli ventall de possibilitats trenca amb la imatge que la venda de samarretes és l'única font d'ingressos dels clubs esportius fora del seu àmbit, el local, el de tota la vida.

De fet, el Barça treballa en aquestes possibilitats de negoci. I ho ha fet, per exemple, convertint-se en proveïdor de continguts elaborats per Barça TV. Gràcies a l'acord de tres anys amb J-Sports, que és una cadena japonesa líder en els esports, se subministren dues hores de programació setmanal a aquesta televisió que ofereix cobertura informativa i d'entreteniment amb continguts blaugrana a més d'un milió d'aficionats. A més, també s'han tancat acords amb JET Project, al Japó, i Vivo, al Brasil, per distribuir continguts Barça a través de la telefonia mòbil. A banda, i en només un any i mig, el club ha ampliat la seva base social al Japó, que s'ha convertit en el segon país del món amb més socis.

El jugador del primer equip de futbol, Xavi, en una jugada del partit Yokohama Marinos - FC Barcelona en la gira d'aquest mes de juliol

Definir les estratègies

Però, en aquest àmbit internacional, quin és el mercat que més interessa? La resposta a aquesta pregunta és de Ferran Soriano. Fa una equació de conceptes que s'aplica a cada país o mercat. En cada cas s'analitza la capacitat adquisitiva del públic, l'interès pel futbol i la competència local, entesa pel pes específic dels clubs de futbol de referència de cada país.

Perquè un mercat presenti oportunitats de negoci, els dos primers factors han de marcar uns índexs elevats i, en canvi, l'últim ha de tenir poc pes. Aquest és, per exemple, el cas del Japó, on el poder adquisitiu mitjà és elevat, el futbol té un interès creixent (ara està a prop del beisbol o del sumo) i la competència dels equips locals no és massa forta. En canvi, al mercat sud-americà, aquests resultats són impensables: tot i que l'interès pel futbol és altíssim, els equips locals tenen una

implantació molt arrelada i el poder adquisitiu del públic és força més baix que, per exemple, al Japó.

En el cas dels Estats Units, el mercat és econòmicament interessant, però l'oferta esportiva és amplíssima, amb una presència dominant de les lligues professionals de futbol americà, beisbol i bàsquet. A més, malgrat la celebració del Mundial del 1994, l'interès pel futbol encara creix molt a poc a poc.

Demografia milionària

Pel que fa a la Xina, és evident que la seva població -demogràficament milionària- el converteix en un mercat interessant, que, a més, té una oferta esportiva molt menor.

A grans trets aquests són els mercats més interessants a l'hora de projectar la nova fase de creixement econòmic del FC Barcelona, especialment en un moment en què, segons Fe-

rnan Soriano, "estem recuperant el nostre lloc natural entre els clubs més grans del món". Una vegada s'han definit els mercats prioritaris, s'ha de triar la millor estratègia, la que ha d'obrir la porta. Això és fa a través de les gires o dels partits amistosos; l'establiment d'escoles de futbol (com la que el Barça té a Monterrey, Mèxic), que permeten captar nous talents i alhora expandir el nom del FC Barcelona; o els acords o 'joint venture' amb clubs locals, una possibilitat que han desenvolupat altres clubs, com l'Ajax. A més, tampoc s'ha d'oblidar el que Javier Muñoz anomena "mercats tàctics". És el cas d'alguns països del Pròxim Orient, on la presència puntual del Barça pot ajudar a augmentar els ingressos jugant-hi algun partit amistós, cosa que també reforçaria la projecció internacional del club.

Amb aquesta ampliació de mercats, el Barça aconsegueix consolidar la seva penetració social al mateix temps que incrementa els ingressos, que són fonamentals per poder competir amb la resta de grans clubs a l'hora de fer un equip competitiu i de referència. Vaja, un equip que pugui guanyar, sabent que només es pot estar a dalt a base de victòries ■

El Director de Negoci Internacional del FC Barcelona, Javier Muñoz, assegura que "com en totes les indústries globals, només hi ha forat per a quatre o cinc marques". I afegeix: "El Barça ha d'estar en aquest grup líder, privilegiat. Això és clau. El futbol també és una indústria i no en podem quedar al marge"

NOSALTRES APOSTEM PEL BARÇA EN AQUESTA LLIGA. ¿I TU?

Torna l'emoció de la temporada de futbol i tu la pots viure a **betandwin.com**. Els grans jugadors ja estan llestos per a lluitar pels títols i tu pots estar entre ells. Prepara't per a la nova competició i recolza el teu equip des del principi: hi tens molt a guanyar.

A **betandwin.com**, tornem a estar amb el Barça en aquesta nova temporada. ¿I tu?

**Web d'apostes
esportives
autoritzada pel:**

betandwin
com

APOSTES ESPORTIVES A INTERNET

XAVIER CAMBRA, LA VEU

Xavier Cambra i Vergés, soci número 23.825, portaveu de la Junta directiva del FC Barcelona. És l'encarregat d'explicar els acords que es prenen en les reunions del govern del club. Cambra respira un cert aire britànic i amb una flegma envejable, transmet als socis i aficionats del Barça les decisions que dia a dia van construint el nou Barça

■ TEXT: Antoni Aira | FOTOS: Àlex García

Quan parlem del Barça, els primers records del Xavier Cambra en blaugrana van lligats al seu avi Sixte. Amb l'avi, el pare i també amb el seu germà, el Xavier va anar durant molts anys al camp. Primer acompanyant-los i quan va fer els deu anys, orgullós del seu carnet de soci. El Barça és una tradició familiar per als Cambra. L'avi ja anava al camp de Les Corts i el pare va ser directiu del club, de la temporada 1973-74 -la lliga del 0 a 5- fins a la 1977-78, amb el president Agustí Montal.

Conserva el record de jugadors com en Fusté, el Martí Filoia, l'Eladio, en Sadurní amb una samarreta negra, i assegura que "encara els veig en blanc i negre!". Però hi ha un partit a l'estadi que el va marcar més que cap altre. El descriu amb aquesta imatge: "Una pluja sobtada i brutal de

coixins, que aleshores eren molt pesats i queien de tot arreu, va cobrir tota la gespa". És la imatge del Camp Nou protestant per l'arbitratge d'en Guruceta en el Barça-Madrid de Copa, del 6 de juny del 1970. "Jo, que vaig arribar a passar por, em vaig agafar ben fort al braç del meu pare. És l'única cosa que vaig saber fer en aquelles circumstàncies". Només tenia vuit anys, però de cop va entendre moltes coses. "Em vaig adonar del significat i de com era de complicat això de ser del Barça. Tot plegat em va explicar que el Futbol Club Barcelona anava més enllà del fet esportiu i que representava aquest país".

"Les coses estaven canviant"

Si el portaveu de la Junta directiva recorda el penal de Rifé a Velázquez en blanc-i-negre, el

cert és que el conjunt del seu àlbum de fotos és, bàsicament, en color. La majoria de les imatges que conserva són en positiu. "El 3-0 contra l'Anderlecht, la nit de tots sants de l'any 78, amb aquell golàs d'en Zuviría, va ser genial. A més, va marcar al Gol Sud, a la meua porteria. Aquell dia hi vaig anar amb un grup d'amics de l'escola".

I encara un altre gran partit: "Tu diràs!, el partit del 0-5 contra el Madrid. Va ser una alegria doble. Perquè era una gran victòria i perquè aquell dia el meu pare era el delegat de l'equip, en el seu primer any com a directiu". Eren els temps de la directiva del president Montal: "D'aquella junta en tinc molt bon record. Pense que va ser una gent valenta i compromesa. Coincidint amb el final de la dictadura, però

TEST BLAUGRANA

Un desig complert des que és a la junta: el títol de Lliga

Un desig per complir durant aquest mandat: consolidar un equip que marqui una època

Una frase del Cant del Barça: tant se val d'on venim

Un entrenador i un jugador de referència: entrenador, Frank Rijkaard, i jugador, Johan Cruyff

Una afició: la lectura

Un racó del país per a desconnectar: Sant Pol de Mar

Un personatge històric: català, Enric Prat de la Riba, i estranger, Winston Churchill

Un esport, a banda del futbol: el tennis

amb el Franco encara viu, van organitzar els actes de celebració del 75è aniversari del club. Aquells actes van expressar la voluntat de llibertat que respirava la societat catalana. Era un indicatiu més del final d'etapa que s'estava vivint. L'acció d'aquella Junta va fer entendre a molta gent que les coses estaven canviant". Però els anys van passar, aquella Junta també i el 1989 el Xavier Cambra va passar de l'afició a l'activisme. Es tractava d'impulsar un canvi: "Jo

La seva vinculació a l'actual projecte de govern del FC Barcelona es va concretar dos anys abans de la campanya del 2003, "quan un grup de persones, entre ells en Joan Laporta, ens posem a fer coses plegats, i a fer-les en clau de país". Entre aquests fronts hi havia el Barça: "Érem socis del Barça, culers empedreïts i creïem que valia la pena treballar pel canvi". Les reunions es van anar fent regulars: "Cada setmana ens reuníem unes 6 o 7 persones per

l'alternativa real a un model esgotat". Actualment és el secretari de la Junta. Transcriu els acords i dóna fe de tot el que passa a les reunions d'aquest òrgan col·legiat de govern de l'entitat. També dirigeix i ordena l'Assemblea General de Socis, fent que tot el que s'hi diu i s'hi aprova quedi degudament recollit, sabent que després s'ha d'aplicar.

Però si els culers coneixen Xavier Cambra és per la seva presència regular davant dels mitjans de comunicació per explicar el què i el com de les reunions de la Junta. En Xavier Cambra fa la feina de portaveu, un encàrrec del president Laporta. El va acceptar amb una condició: "Jo no volia ser un portaveu que parlés cada dia i a tothora. Tinc molt clar que els temes més quotidians i concrets de cada àrea del club ja tenen uns interlocutors prou vàlids".

El fet és que Cambra ja tenia experiència a l'hora de tractar amb els mitjans. La seva trajectòria professional ha estat marcada per la dedicació al món institucional, treballant a La Fira de Barcelona o al Cercle d'Economia. Ell, però, és editor. Ara fa 10 anys va crear l'editorial Dèria, i més tard Mobil Books. És doncs, un empresari del món de la cultura que ara dedica part del seu temps al FC Barcelona. I és que, com li agrada recordar: "El Barça també és cultura" ■

"La Junta del president Montal va fer una feina molt important. Va impulsar els actes de celebració del 75è aniversari del club en un moment clau. Aquella festa va posar al descobert la voluntat de llibertat que el país demanava. Aquella junta va ser aire fresc i va fer percebre que les coses estaven canviant"

no compartia la manera de fer que s'havia instal·lat en el club i vaig donar suport, des de la base, a la candidatura a la presidència del meu cosí, el Sixte Cambra". Tenia 26 anys i, en la bogeria que és pròpia a qualsevol campanya electoral, va fer d'interventor. Després d'aquell moment va seguir el dia a dia del club amb intensitat, amb una mirada encuriosida i tant prudent com crítica. No va formar part de l'E-lefant Blau, però li va donar suport.

avaluar la situació del club, mirant com podíem projectar les nostres idees als mitjans. Tot era tan formal que em vaig encarregar d'aixecar les actes de les trobades. Era important fer-ho. Era una bona manera de reforçar els compromisos que anàvem assumint". Després va arribar la campanya. "Tot era molt nou. El ritme, trepidant. En guardo un record molt especial. Sempre vaig pensar que la nostra era una molt bona candidatura perquè era

QUINA NIT!...

LA SUPERCOPA D'ESPANYA 1996

■ TEXT: José Manuel Lázaro | FOTOS: CDB

El 25 d'agost del 1996 el Barça iniciava una nova etapa. Després dels anys del Dream Team, el cessament de Johan Cruyff havia creat una certa incertesa. Aquella nit d'estiu es jugava el partit d'anada de la Supercopa d'Espanya, contra l'Atlètic de Madrid. El barcelonisme va descobrir Bobby Robson i l'elegància, el gol i la màgia d'un brasiler de 19 anys. Venia del PSV Eindhoven i per fitxar-lo s'havien pagat 2.500 milions de pessetes. Va ser la nit de Ronaldo. La primera de tantes

Aquest mes d'agost -els dies 13 i 20- el Barça afronta una nova cita amb la història i la possibilitat de guanyar un altre títol. Es juga la Supercopa d'Espanya amb el Betis, fent valer la condició de campió de Lliga. De les 21 edicions que s'han disputat, el FC Barcelona n'ha guanyat cinc, els anys 1983, 1991, 1992, 1994 i 1996. Aquesta última, que es va guanyar davant l'Atlètic de Madrid, és la que va deixar un millor record entre l'afició blaugrana. S'havia viscut un estiu estrany, o millor dit, especial, perquè la incertesa ja té aquestes coses. Era un any de renovació -potser és més precís parlar de revolució-, i a Bobby Robson li tocava substituir Johan Cruyff, a qui s'havia cessat mesos abans. També era un estiu amb moltes cares noves: les de Luís Enrique, Pizzi, Vítor Baía, Giovanni i Ronaldo. El Barça va sentenciar el títol en el partit d'anada, amb un 5

a 2 molt contundent, futbolísticament ben argumentat. Les obres que es feien a l'estadi van obligar a jugar aquell partit fora del Camp Nou. Es va disputar a l'Estadi Olímpic de Montjuïc, que va acollir un enfrontament memorable.

Gespa renovada

La gespa del Camp Nou es renovava per segona vegada en tres anys. Això va obligar l'equip a un trasllat puntual a l'estadi de la muntanya olímpica. Aquell recinte va ser talismà per a l'equip de Bobby Robson que, segons la premsa de l'època, va haver de plantar cara al repte de la Supercopa amb només 35.000 persones a les graderies, tot i que l'entrada era gratuïta.

El partit va ser la presentació en societat de Ronaldo. El brasiler va marcar els seus dos pri-

mers gols amb la samarreta del Barça i va fer la passada del gol de De la Peña. Aquells gols van silenciar la incertesa i van inflar el velam de l'eufòria. Amb una nit n'hi havia prou. "El Barça fa olor de supercampion després d'un partit que farà somiar als aficionats". Així començaven la crònica del partit els diaris esportius de l'endemà. Aquella golejada també va posar davant els ulls del barcelonisme el talent de Giovanni, que va marcar un gol i en va regalar dos més, un a Pizzi i un altre a Ronaldo. Al minut 30 el Barça ja guanyava per dos a zero, gràcies a l'encert de la nova dupla brasilera, amb Ronaldo i Giovanni. Al minut 58, l'Atlètic de Madrid empatava amb gols d'Esnaider i de Pantic, que va marcar de penal. Però a partir d'aquell moment Ronaldo es va posar l'equip a l'esquena. En una demostració de màgia, va capgirar el signe del partit. Quan Pizzi ja havia fet el seu gol després d'una passada de Giovanni —era el 3 a 2—, el brasiler es va internar per l'esquerra, es va parar, s'ho va mirar i va enganyar Geli amb un toc genial de pilota cap a fora i un altre cap a dins. El Barça tornava al futbol de dibuixos animats. Montjuïc, agraït —que és el que s'ha de fer quan un futbolista treu el mostrari de l'enginy— es va posar dempeus. Al camp hi havia massa qualitat per a un premi tan curt.

Golàs de De la Peña

Faltava la cirereta. I Ronaldo hi va posar remei. Quan tenia tota l'àrea per a ell solet, el brasiler va fer una passada de gol a De la Peña, que va marcar a plaer. Va ser un golàs impressionant. Era el 4 a 2. Però Ronaldo, amb la passió dels 19 anys, va tornar a embadalir la seva nova afició, la blaugrana. Una altra vegada, amb un cop de taló esplèndid, va voler superar el porter Molina, que havia sortit fora de l'àrea, desesperat per tancar tots els forats. Va ser penal, però l'àrbitre, el valencià Fernández Marín, no el va xiular.

La nit era generosa amb el bon futbol. Giovanni es va contagiar de la màgia del seu compatriota i en l'últim minut va fer una altra jugada meravellosa. Es va enganxar la pilota a les seves botes, es va driblar tots els rivals que li van sortir al pas i una vegada a l'interior de l'àrea, li va fer una passada de gol a Ronaldo que, aquesta vegada també, va fer fàcil el que

L'encert del fitxatge de Ronaldo

Amb aquell partit Ronaldo va confirmar l'encert del seu fitxatge. Tenia 19 anys i arribava a Barcelona procedent del PSV Eindhoven. El brasiler era una clara aposta de futur i aquella nit d'estiu del 1996 va deixar clar que la inversió de 2.500 milions de pessetes estava justificada. Aquell mateix dia Joan Gaspart, que aleshores era el vice-president del FC Barcelona, va explicar a la premsa que només acabar els Jocs d'Atlanta el Barça va rebre una oferta milionària per vendre'l. Era una oferta de 2.750 milions de pessetes. L'havia fet un gran club de l'estranger i es va desestimar. Però la vida està plena de casualitats. El dia que Ronaldo es va batejar com a golejador del Barça, l'últim gran pitxixi del FC Barcelona, el també brasiler Romário, es va casar per segona vegada. El destí va voler que aquell dia, els dos golejadors del Barça fossin protagonistes als diaris. Això sí, l'un a la premsa rosa, l'altre a l'esportiva.

era fàcil. La pilota va arribar al fons de la xarxa de la porteria dels matalassers. Era el 5 a 2 definitiu, que deixava pràcticament sentenciada la Supercopa d'Espanya. El partit de tornada es va jugar a Madrid, a l'estadi de la Peineta. Va acabar amb un 3 a 1 advers, però el Barça va guanyar aquella Supercopa. Bobby Robson assegurava després d'aquell 5 a 2 que el Barça havia fet un partit i que els últims 20 minuts eren impressionants. Aquella nit el tècnic de l'Atlètic de Madrid era Radomir Antic, que en la temporada 2002-2003 va entrenar el Barça, classificant-lo per a la UEFA després d'una temporada marcada per la inestabilitat. Evitant el ridícul, Antic va dedicar tota mena d'elogis al joc del FC Barcelona, especialment a l'espectacle que van exhi-

bir Ronaldo i Giovanni.

El Barça va jugar amb Vítor Baía; Luis Enrique, Nadal, Popescu, Sergi, Guardiola, Amor, Figo, Giovanni, Stóitxkov i Ronaldo. Abelardo va substituir Nadal, que es va fer mal al turmell. De la Peña per Amor i Pizzi per Stóitxkov van ser els altres canvis que va ordenar el tècnic anglès del Barça.

Però la nit del 26 d'agost del 96 no tot van ser flors i violes. Els aficionats del Barça que van pujar a Montjuïc van patir un gran col·lapse de circulació, en els accessos de la muntanya olímpica. Era diumenge i hi havia molls turistes a l'Avinguda de Maria Cristina disposats a veure l'espectacle de les fonts de Montjuïc. Aquesta coincidència va complicar el pas de vehicles per aquesta cèntrica avinguda. Va ser un toc d'atenció i va posar sobre la taula els problemes que hi havia per pujar a Montjuïc, encara que hi jugués el Barça de Ronaldo. En qualsevol cas aquell suplici va valer la pena. La màgia brasilera dels Ronaldo i companyia ho justificaven tot. Llàstima que aquesta màgia només va durar una temporada ■

Va ser la presentació en societat de Ronaldo. El brasiler va marcar els seus primers gols amb la samarreta del Barça. Aquells gols van silenciar la incertesa de l'entorn i van inflar el velam de l'eufòria. Amb una nit n'hi havia prou. El Barça havia jugat un partit, i segons els diaris de

HISTÒRIES EN BLAUGRANA

Mossèn Lluís Sabaté es disposa a oficiar la missa d'inaguració del Camp de Les Corts.

L'ALTRA GRAN DEVOCIÓ DE 'MOSSÈN LLETUGA'

■ TEXT: Antoni Aira | FOTOS: M. Ruiz / Família Sabaté

Al número 11 de la Revista Barça, a la secció de 'l'Enigma', preguntàvem: "Quin personatge lligat a la història del Barça va morir feliç perquè li acabaven de dir que l'equip havia guanyat la lliga, quan en realitat l'havia perduda?". Ens va arribar la resposta de dos socis que són familiars del personatge en qüestió, un mossèn del Penedès, que arribat a Barcelona, va viure el Barça apassionadament. Aquesta és la història de mossèn Lluís Sabaté, conegut popularment com a 'mossèn Lletuga'

A principis del segle passat, mossèn Lluís Sabaté va deixar el poble de Pacs, a un pas de Vilafranca del Penedès, i es va desplaçar a Barcelona per fer de capellà a la Casa de la Caritat. Va ser quan va conèixer Joan Gamper, amb qui va establir una gran amistat, fins al punt que li va proposar entrar a la Junta directiva del club. La seva presència a la llotja presidencial era habitual i feia de mossèn de l'equip. Sempre va rebutjar qualsevol tipus de responsabilitat a la directiva, però la seva activitat al club era constant. Mossèn Sabaté dedicava moltes hores a la seva feina pastoral, però també al Barça i a la família -a Barcelona no vivia sol. La seva germana, la Beatriu, va quedar vídua de molt jove i des d'aquell moment va viure amb mossèn Lluís, que exercia d'oncle-pare del seu nebot Salvador, el fill de la Beatriu. De ben petit, l'oncle li va inculcar l'afició al

futbol i quan va fer els 24 anys, el va "reclutar" per a la Junta del club.

En Salvador Valdés es va convertir en el directiu que acompanyava l'equip als desplaçaments, on també feia de delegat. Però en aquests viatges, sovint hi anava acompanyat. Pel títol, per mossèn Sabaté. De fet aquest és l'origen de la gran amistat que va unir la família del directiu Valdés amb els jugadors de l'època -Zamora, Samitier, Alcántara, Piera o Sancho. El matrimoni Piera, per exemple, va anar al casament del fill de la Beatriu Sabaté i ella va correspondre quan els Piera també van casar el fill.

Van ser molts anys vivint el Barça amb intensitat. I d'aquí moltes anècdotes viscudes, per exemple, amb en Paulino Alcántara. El dia abans d'un partit a casa, tot passejant per les Rambles, la parella d'aquest històric davanter va veure uns gossos petits, que estaven expo-

sats, i se'n va enamorar. Ella el volia tant sí com no, però l'Alcántara estava concentrat amb l'equip i li demanava que s'esperés fins dilluns per comprar-lo. Ella es va negar en rodó perquè tenia por que ja se l'haguessin venut. Davant d'aquella situació, i ofegat per la insistència de la dona, el jugador va demanar a la Junta que li comprassin el gos aquell mateix dia. Els directius no ho entenien. No podien entendre que no es pogués esperar a dilluns. La cosa va anar pujant de to de manera que finalment el Paulino Alcántara es va plantar. Si volien que jugués el partit de l'endemà, havien de comprar el gos per a la seva xicota. Al Salvador Valdé li va tocar anar Rambla amunt, Rambla avall a comprar el gosset. Aquesta anècdota és una de les moltes que han sobreviscut generació rere generació.

Un Barça amb molta "llet"

Mossèn Lluís era el patriarca d'una família que cada dia era més culer. Per edat i per carisma, tothom li va acabar reconeixent aquest barcelonisme. Va ser tan popular que fins i tot el dibuixant Valentí Castanys, que col·laborava a la

Acompanyava l'equip i quan arribava en tren a l'estació de qualsevol poble, vila o ciutat, li faltava temps per abaixar les finestres i cridar frases com aquestes: "Ja som aquí i venim a guanyar!" i "som els millors del món", acompanyat de nombrosos visques al Barça. Des del Bisbat li van cridar l'atenció

revista El Xut, li va dedicar alguna caricatura i el va rebatejar amb el sobrenom de "Mossèn Lletuga". La llegenda deia que quan el mossèn acompanyava l'equip, el Barça tenia "molta llet". Així és com va néixer aquest famós sobrenom. Mossèn Lluís Sabaté va viure moments històrics del FC Barcelona. L'any 1920 va beneir la primera pedra del camp de Les Corts i un any després va oficiar la missa de la inauguració. A les fotos d'aquests moments històrics se'l pot veure amb en Joan Gamper i la directiva de l'època. A les fotografies de la col·locació de la primera pedra també hi ha altres "Lletuga": La Beatriu Sabaté (la seva germana), en Salvador Valdé i Sabaté (que era el seu nebot) i la petita Beatriu Valdé, filla d'en Salvador. Tot i que només tenia tres anys, a la Beatriu li van posar una cinta blaugrana als cabells, que amb el blanc i negre de la fotografia no es pot veure massa bé. El fill d'aquella nena amb llacet blaugrana és el Carles Sabaté, un soci que actualment viu a Palamós amb el seu fill Christian. Pare i fill són socis del FC Barcelona, mantenint el vincle dels Sabaté amb el Barça.

Cinc generacions en blaugrana

La nissaga dels Sabaté ha anat creixent en l'afició pel Barça, i per dues branques! Per la banda dels dos germans de mossèn Sabaté: la Beatriu i en Paco. Amb els anys, la casualitat va fer que un nét del Paco i una neta de la Beatriu s'enamoresin i es casessin. D'aquest matrimoni en va néixer el Carles Sabaté, que és familiar de mossèn Lluís per part de pare i de mare. "Quan era petit, tots dos em parlaven del seu oncle - avi, el mossèn, i jo no entenia res". En Carles viu a Palamós, amb la seva dona i el seu fill Christian, la cinquena generació. Intenten no perdre's cap partit a l'estadi.

L'anècdota més coneguda de mossèn Lluís ens parla dels seus últims moments de vida. El final de la seva malaltia va coincidir amb un Barça - Sevilla. Es va perdre el partit i la Lliga. Però davant la insistència de mossèn Lluís, que des del llit -a la clínica del Pilar- volia saber el resultat, un nebot seu, en Lluís Valdé, li va dir que el Barça havia guanyat. La resposta de Mossèn Lletuga és de llibre: "Ara ja me'n puc anar

aquí i venim a guanyar!", "Som els millors del món", amb nombrosos visques al Barça. Aquesta actitud li va passar factura. El Bisbat li va cridar l'atenció. No podia ser, li van dir, que un home d'església s'identifiqués tant amb un equip de futbol. Mossèn Sabaté va trobar la solució per fer compatible les dues coses: a partir d'aquell moment va acompanyar el Barça vestit de paisà, sense sotana. Diuen que, d'aquella manera, va tornar a cridar tant com va voler.

Mossèn Lluís sempre va compartir dues grans devocions: Déu i el Barça. Va transmetre aquesta opció de vida a la seva família i la va mantenir fins a l'últim instant. Sempre havia demanat que l'enterressin amb la bandera del Barça cobrint el taüt. Aquesta voluntat no es va complir perquè l'Església no va veure amb bons ulls que un representant de Déu donés més importància a un club de futbol que al sacrament de la mort. Mossèn Lluís mai hagués pensat una cosa així. Tenia molt clar quines eren les dues coses més importants de la seva vida, i així les va viure intensament ■

tranquil i content". L'endemà va morir. El mossèn sempre va ser una persona molt extravertida. No s'estava de cridar durant els partits, ni quan arribava en tren a qualsevol poble, vila o ciutat, acompanyant l'equip. Li faltava temps per abaixar les finestres i cridar: "Ja som

Mossèn Lletuga i la directiva, en l'acte de benedicció de la primera pedra del Camp de Les Corts. A l'extrem dret de la foto podem veure la seva neboda Beatriu, amb un llacet blaugrana al cap.

L'EX

RODRI, TOT SENTIMENT

Francesc Rodríguez Garcia, més conegut com a 'Rodri', s'ha passat mitja vida al Barça. Va néixer l'any 34 i va entrar al FC Barcelona l'any 52. Avui, 53 anys després, es manté fidel als colors que més estima. Va ser un central amb caràcter, sobri i contundent. El va entrenar el mític HH i una greu lesió el va retirar abans d'hora

■ TEXT: Carles Cascante | FOTOS: Àlex García

'Rodri' es va formar com a jugador a les categories inferiors del FC Barcelona, concretament a l'Espanya Industrial, que aleshores era el filial del club. Era l'any 1952 i Francesc Rodríguez encara tenia edat de juvenil. Va fer dues temporades molt bones i va passar de l'amateur al Condal -anteriorment conegut com l'Espanya Industrial-, on hi va jugar dues temporades, una a Segona, i una altra a Primera, la 1956-57. Aquella temporada 'Rodri' va viure una experiència inesborrable: es va enfrontar al FC Barcelona. Avui encara recorda aquell moment: "Va ser curiós haver de jugar contra el Barça. Recordo que vam empatar a un gol. Va ser un gran resultat, perquè la diferència de classe entre els uns i els altres era abismal." Finalment, però, va fer el salt al primer equip. Les seves actuacions al Condal no van passar desapercebudes pels tècnics del primer equip, que en van decidir la seva incorporació. 'Rodri' recorda aquella època: "sempre ho vaig donar tot sobre el terreny de joc" i, de fet, afegeix, "tothom em recorda pel coratge, pel sentiment que sempre vaig demostrar jugant amb la samarreta del Barça. Jugar al Barcelona va ser impressionant. Vaig poder fer el que sempre, ja de ben petit, havia somiat. Vaig jugar amb uns companys excel·lents: en Ramallets, l'Olivella, el Gensana. El futbol el feien molt senzill. Jugàvem a futbol, que ja és molt i, a més, ho fèiem feliços". 'Rodri' va guanyar dues

Lligues, dues Copes i dues Copes de Fires. Però en la seva trajectòria com a jugador hi ha un moment fosc, molt fotut. És el de la greu lesió que va patir al camp del Reial Madrid. Al 'Rodri' encara li tremola la veu quan ho recorda. "Va ser el moment més dur. Recordo que em vaig lesionar i no podíem fer cap canvi. Vaig aguantar, com vaig poder, més de vint minuts al terreny de joc. Les lesions de lligaments eren molt complicades de curar, més que ara, que ja és dir, i em vaig estar un mes i mig enguixat. Sis mesos després hi vaig tornar, però aquella lesió no em va deixar tornar a ser el d'abans."

Un cop desvinculat de la pràctica esportiva, Francesc Rodríguez va continuar lligat al club com a tècnic. Primer al juvenil, després a l'amateur i més tard al Barça Atlètic. També va formar part de l'estructura tècnica del primer equip com a segon entrenador de Vic Buckingham, de Rinus Michels i d'Hennes Weisweiler. De la temporada 1974-75 fins a la 1977-78 va ser el responsable tècnic de les categories inferiors. Actualment col·labora amb el futbol base fent feines d'observador. De fet, als anys setanta i vuitanta va fer informes de grans jugadors, molts dels quals després van passar pel nostre club, com Maradona, Costas, Migueli, Simonsen o Alexanko. Darrerament també va apostar per jugadors que avui són campions de Lliga, com l'Oleguer o el Jorquera ■

"Se'm recorda pel sentiment que sempre vaig demostrar vestint la samarreta del Barça. Vaig fer el que sempre havia somiat. I he tingut una altra gran sort. He jugat amb uns companys excel·lents, com en Ramallets o el Gensana, que tot ho feien senzill. Jugàvem a futbol, que ja és molt i, a més, ho fèiem feliços".

1959

2005

EN RECORD DE...

SÍGFRID GRÀCIA, HONRADESA I SERIOSITAT

El 23 de maig ens va deixar Sígfrid Gràcia Royo, defensa del FC Barcelona entre els anys 1952 i 1966 i un dels jugadors més estimats en la història del club. Gràcia pertanyia a la plèiade de futbolistes que, amb la regularitat per bandera, va estimar els colors del club fins al moll de l'os. El dia de la seva retirada va assegurar: "Haver defensat la samarreta del Barça és, per a un jugador català, quelcom que sempre es queda al cor"

■ TEXT: Manel Tomàs | FOTOS: Centre de Documentació Barcelonista

Gràcia va néixer a Gavà, al Baix Llobregat, molt a prop de Barcelona, el 27 de març del 1932. Als tretze anys jugava a l'equip de la Penya "Peques" com a interior esquerre. Després va fitxar pel Gavà i més endavant, al setembre de l'any 1948, per l'equip aficionat del FC Barcelona. La temporada 1951-52 va fer el salt a l'aleshores filial blaugrana, l'Espanya Industrial. Josep Boter, secretari del futbol base de l'època, va ser qui el va descobrir com a futbolista. Gràcia va destacar per la seva extraordinària capacitat de sacrifici, característica que li va permetre compaginar la pràctica del futbol amb la seva feina en unes oficines comercials. Amb l'equip aficionat del Barça va guanyar el Campionat de Catalunya del 1951. No va trigar massa

Gràcia va penjar les botes en acabar la temporada 1965-66, amb un balanç de 526 partits jugats -i 21 gols marcats- amb la samarreta blaugrana. Va compartir el seu partit de comiat i l'homenatge amb el seu gran company de còrredisses, el Martí Vergés. Aquell partit es va jugar el 12 d'octubre del 1966. El rival del Barça va ser el Benfica d'Eusebio, el crac europeu del moment. El partit va acabar amb empat a un gol. A la llotja del Camp Nou s'hi va poder veure la senyora Concepció Royo. Era la mare del Sígfrid. Sempre va patir per les possibles lesions del seu fill. Aquell dia el va veure jugar per primera i última vegada. Aquell dia, a Gràcia, el va substituir el que havia de ser el seu successor: l'Eladio Silvestre.

Gràcia va deixar la seva empremta al FC Barcelona entre els anys 1952 i 1966. Hi va jugar 526 partits. És el sisè futbolista que més vegades ha defensat la samarreta del club en tota la història de l'entitat. El lateral esquerre de la defensa del Barça va ser el seu territori i els onze títols aconseguits, el seu orgull.

a incorporar-se al primer equip, concretament a la temporada 1952-53, amb Fernando Dau-cik com a entrenador. Aquest va ser un moment clau: Gràcia va deixar la davantera i es va reconvertir al lateral esquerre de la defensa. En aquesta posició es va guanyar una merescuda fama de jugador segur, sobri i regular. Totes aquestes qualitats li van atorgar la categoria de jugador imprescindible als ulls de tots els entrenadors que va tenir, especialment en el període 1955-63. Amb el Camp Nou acabat d'estrenar, Gràcia va jugar una mitjana de gairebé 50 partits per temporada. Després, fent valer l'experiència, va ser una peça de recanvi a la defensa. Mai va plantejar cap exigència ni va alçar la veu per queixar-se. La seva relació amb el club sempre va estar marcada per l'estima i la cordialitat.

Gràcia deixava enrere un palmarès brillant: tres Lligues (1952-53, 1958-59 i 1959-60), tres Copes de Fires (1955-58, 1958-60 i 1965-66), quatre Copes d'Espanya (1952-53, 1956-57, 1958-59 i 1962-63) i una Copa Eva Duarte (1953). La nota negra, tanmateix, fou la derrota a la final de la Copa d'Europa del 1961 davant el Benfica, a Berna. Deu vegades internacional absolut amb la selecció espanyola, va disputar el seu últim partit internacional al Mundial de Xile, que es va jugar el 1962. Sígfrid Gràcia sempre va conuiu amb dos valors molt ben definits: l'honradesa i la seriositat. Al capdavant, Gràcia ha estat un dels jugadors més destacats de la història del FC Barcelona, un futbolista de mèrit que sempre ho va donar tot al camp ■

Un oficinista de la indústria de Gavà, seriós i puntual

Josep Boter (1906-1978) va descobrir un grapat de jugadors catalans entre els anys quaranta i els seixanta. És el veritable padri del Sígfrid Gràcia en el món del futbol. El recordava com un jove molt seriós i força puntual que sempre arribava als entrenaments mitja hora abans de l'horari marcat. També era el primer en dutxar-se. Havia de sortir a corre-cuita per anar a treballar a la Indústria de Gavà, d'oficinista. En una ocasió, l'equip aficionat blaugrana -format pels Gràcia, Vergés, Estrems, Tejada, Duró, Peiró i Ferrer- va jugar un torneig internacional a San Remo. El Sígfrid Gràcia va enlluernar tothom amb el seu joc. El "Tutto Sport" -que era un diari de l'època- va publicar un editorial que deia: "I ragazzi del Barcellona, miracolo del calcio spagnolo". El dia del comiat de Gràcia, Boter el va qualificar com a un jugador exemplar, d'"aquella mena de futbolistes que fan la felicitat de directius i entrenadors".

118 22

EL NÚMERO D'INFORMACIÓ DE TELEFÒNICA

¡V eeeeeen
Tidooooos!

22 cènts. establiment de trucada + 1 cènt./seg. des de telèfon fix de la Xarxa de Telefònica IVA no inclòs. Altres operadors consulteu 900411822

telefonicaonline.com/11822

Telefonica

L'Enigma anterior: Cristòfol Martí, un dels herois de la Lliga del 1929, relata al llibre *Cròniques del Barça (1929-1992)*: “Ens van prometre 2.000 pessetes si guanyàvem el títol. Per guanyar a casa ens donaven 50 pessetes, que es doblaven si la victòria era lluny de les Corts. L'empat també valia 50 pessetes. Pel de casa no ens donaven ni un duro. Però, aleshores, el que prevalia era l'afició per jugar cada diumenge. I aquestes quantitats eren l'incentiu que ens trobàvem després del joc. El futbol no donava per viure”.

BARÇA I FUTBOL PROFESSIONAL

■ TEXT: Xavier Pujadas. Universitat Ramon Llull | Fotos: Centre Documentació Barcelonista

Sovint s'ha tractat el professionalisme en el món de l'esport com si es tractés d'un afer molt recent, lligat als primers grans fitxatges de la segona meitat del segle XX.

Aquesta visió coincideix amb la percepció que es té d'uns anys que estan marcats per la mercantilització de les grans competicions esportives, l'arribada de la televisió i la incorporació dels futbolistes estrangers als equips amb més projecció.

La professionalització del futbol, però, és un fenomen més antic. De fet, es parla de professionalització perquè se suposa que anteriorment la pràctica del futbol, i de l'esport en ge-

neral, era amateur. És a dir, es practicava lliurement com a distracció social o plaer físic.

Va ser a partir dels primers anys del segle XIX quan es va perfilar la pràctica i el consum de l'esport com avui el coneixem. Molts d'aquests esports van néixer a Anglaterra en escoles privades i en sectors benestants. Això va facilitar que les seves normes incorporessin la idea de l'amateurisme. Es va identificar el joc i l'esport com si fos incompatible amb el cobrament de diners. Aquests trets es van convertir en els valedors de la puresa atlètica. Però a mesura que alguns esports es van convertir en objecte de consum i d'exhibició pública, aque-

lla vella idea romàntica es va anar fonent. En el cas del futbol, aquesta puresa es va perdre ben aviat. A Anglaterra l'any 1885 i a Itàlia el 1896. Abans d'encetar el segle XX ja s'havia passat de la pràctica reduïda del futbol a un espectacle que generava negoci.

Aquest procés va arribar una mica més tard a Catalunya. Els clubs amb més seguidors van ser els primers que van moure gent i ingressos. A partir del 1890 ja es van crear els primers clubs catalans. Era el moment que les federacions fan el pas i accepten l'existència de les noves competicions professionals. Avui som plenament conscients de la força i de l'arrela-

L'equip del Barça que va guanyar a l'Arenas per 0 a 2, el 30 de juny de 1929, proclamant-se campió a la darrera jornada. Drets: Guzmán, Saura, Platko, Castillo, Samitier, Piera, Arocha, Sastre i Pedrol. Ajupits: M. Parera, Uriach (porter suplent) i García

Drets: Piera, Guzmán, Mas, Samitier, Arocha, Castillo, Platko, Walter. Ajupits: Martí, Sagi i García

ment del futbol, tot i que els primers clubs -és a dir, el Barça, l'Espanyol o el Català- es van formar com a entitats amateurs. Als Estatuts del Català Sport Club del 1900 es garantia la no professionalitat i el dret dels socis a jugar a futbol. Eren societats que es van crear amb l'objectiu que tots els seus associats hi poguessin jugar.

Les coses van canviar amb la consolidació del futbol, un fenomen de diversió molt seguit per part d'un públic que no el practicava. Als anys 1902 i 1903 es van començar a posar tanques en alguns camps. És el cas del terreny de joc de l'Hospital Clínic del RCD Espanyol. S'estava a un pas de fer pagar entrada als especta-

A partir dels primers anys del segle XIX es va perfilar la pràctica i el consum de l'esport com avui el coneixem. Molts d'aquests esports van néixer a Anglaterra en escoles privades i en sectors benestants

dors, una pràctica que el Barça va regularitzar a partir del 1905 en el camp del carrer Muntaner. Finalment la federació també va acceptar aquest mecanisme del cobrament de les entrades. Aquest va ser un canvi molt important. Va afectar els socis que jugaven a futbol. Veient que els clubs guanyaven diners amb el seu esforç, es van plantar i van deixar de satisfer les quotes. Era un primer pas per distingir els socis-jugadors dels socis que només eren espec-

tadors. A partir del 1910 aquests socis-futbolistes van començar a rebre obsequis i alguna compensació per part dels clubs. Es va iniciar un professionalisme que oficialment no es volia reconèixer. No hi havia cap cobertura legal que ho regulés i la federació no permetia el cobrament de sous. En el llenguatge de l'època això s'anomenava "amateurisme marró", és a dir, encobert. Alguns clubs com el Barça, que ja tenien un potencial social important, van començar a fixar a canvi d'espècies. L'any 1919 el FC Barcelona va contractar Josep Samitier per un rellotge, un vestit i una feina. Només tenia 17 anys. El 1923, en "Sami" ja cobrava 3.000 pessetes mensuals, mentre que el Barça va traspasar Ricardo Zamora a l'Espanyol per més de 25.000 pessetes.

Va ser en la dècada dels 20 quan es va acceptar el futbol professional. I no ens ha d'estranyar. En aquell moment ja hi havia una indústria més o menys estable al voltant del futbol. A Barcelona es van construir tres grans estadis en tres anys. Eren l'Estadi Català (1920), el Camp de Les Corts (1922) i el de Sarrià (1923). L'any 1924 la Federació Espanyola va reconèixer el professionalisme. El juny del 1926, després d'un debat molt viu, es va aprovar la primera normativa. Estava inspirada en el barcelonista Ricard Cabot. Admetia els jugadors professionals i els distingia dels amateurs. S'acabava amb el "professionalisme marró". El futbol, entès com un espectacle de masses, es disposava a créixer. Era una creixença que, mirant Europa, ens havia arribat tres dècades tard amb el Barça com a locomotora ■

L'ENIGMA

Centre de Documentació Barcelonista
Coordinació: Antoni Aira

L'Enigma permet descobrir fets i esdeveniments remarcables de la centenària història de la nostra Entitat.

El guanyador del número anterior, que rebrà de mans del seu jugador preferit una samarreta signada per tots els jugadors del primer equip de futbol és:

Montserrat Perejuan Civit
Sòcia número 83.668

EL NOU ENIGMA

Qui consta com a autor de la foto del primer cartell del Trofeu Joan Gamper?

LA PISTA

El va fer l'any 1966

Les respostes es poden fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu:
Revista Barça
Av. d'Àrístides Maillol, s/n
08028 Barcelona

Correu electrònic:
revista@club.fcbarcelona.com

Socis poliesportius

El Barça té vuit seccions no professionals. L'atletisme, el ciclisme, el patinatge sobre gel, el rugby, el beisbol, l'hoquei herba, l'hoquei gel i el voleibol atorguen al club una dimensió social i esportiva que és única. A partir d'ara, els socis del Barça podran formar part d'alguna d'aquestes seccions, amb l'excepció del ciclisme. El cor del FC Barcelona és poliesportiu i s'obre als socis

Un dels fets diferencials del FC Barcelona és la seva vessant poliesportiva. Ara tots els socis del club en podran gaudir d'una manera activa perquè des d'aquesta temporada 2005-06 podran formar part de les seccions no professionals de l'entitat. Així, amb l'excepció del ciclisme, que no té una escola de base, la iniciativa inclou set seccions.

Forma física i treball en equip

Aquesta oferta permet als socis desenvolupar les seves qualitats tècniques en qualsevol d'aquests esports, a banda de millorar la forma física i potenciar el treball en equip, vestint la samarreta del Barça. Els co-

lors del nostre equip.

Pel que fa a les inscripcions, els menors de 18 anys només han d'abonar la matrícula —que és de 40 euros amb l'excepció del patinatge i l'hoquei gel, que és de 60—. Per als socis més grans de 19 anys la matrícula és gratuïta, excepte en el patinatge sobre gel. En aquest cas hauran de pagar 35 euros al mes.

Recordeu que per fer-se soci del FC Barcelona només cal adreçar-se a l'Espai Siguem Socis, a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista. També es pot trucar al telèfon del club, el 902 1899 00, o visitar el lloc web www.fcbarcelona.com.

Preu dels nous abonaments 2005-2006

Secció	Matrícula	Quota
Beisbol	40 euros	50 euros trimestrals
Voleibol	40 euros	50 euros trimestrals
Hoquei herba	40 euros	65 euros trimestrals
Rugbi	40 euros	65 euros trimestrals
Atletisme	40 euros	65 euros trimestrals
Hoquei gel	60 euros	50 euros mensuals
Patinatge sobre gel	60 euros	50 euros mensuals

Actualitza cada any la teva foto al carnet

Des de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista OAB es presenta una nova oferta als socis més joves. Des d'ara i fins al final del mes d'octubre, tots els que ho desitgin poden actualitzar la fotografia del carnet de soci.

El mecanisme és molt senzill. O s'ha d'anar personalment a l'OAB o s'ha d'enviar una fotografia recent, indicant la clau de soci (la trobareu al carnet, a l'esquerra del número de soci), a l'adreça de correu electrònic oab@club.fcbarcelona.com o bé amb una carta a l'adreça:

Oficina d'Atenció al Barcelonista
Av. Joan XXIII, s/n, 08028 Barcelona

D'aquesta manera, el carnet de soci 2006, que es rebrà al mes de gener- ja tindrà la foto actualitzada. Els socis més joves que facin us d'aquesta iniciativa podran col·leccionar els carnets, veient com han crescut amb el Barça. Els socis alevins o infantils que actualitzin la seva foto a l'OAB, poden guanyar el videojoc de la Playstation 2: 'FIFA 2005'. Se sortejaran 25 videojocs entre tots els socis alevins i infantils que facin aquest tràmit abans del 19 de setembre.

SERVEIS

902.1899.00
www.fcbarcelona.com

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB)

E-mail: oab@club.fcbarcelona.com
 Horaris d'estiu (del 15 de juny al 15 d'agost):
 de dilluns a divendres, de 9 a 21 hores
 Dissabte, de 9 a 15 hores

TAQUILLES

Horaris d'estiu:
 de dilluns a divendres, de 8 a 14.30 hores

MUSEU FC BARCELONA

E-mail: museu@club.fcbarcelona.com
 Horaris: de dilluns a dissabte, de 10 a 18.30 hores
 Diumenges i festius, de 10 a 14.30 hores
 Tour circuit: de dilluns a dissabte, de 10 a 17.30 hores
 Diumenges i festius, de 10 a 13.30 hores

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ BARCELONISTA

E-mail: centre.documentacio@club.fcbarcelona.com
 Horaris d'estiu (del 15 de juny al 15 d'agost):
 de dilluns a divendres, de 10 a 15 hores

FCBOTIGA

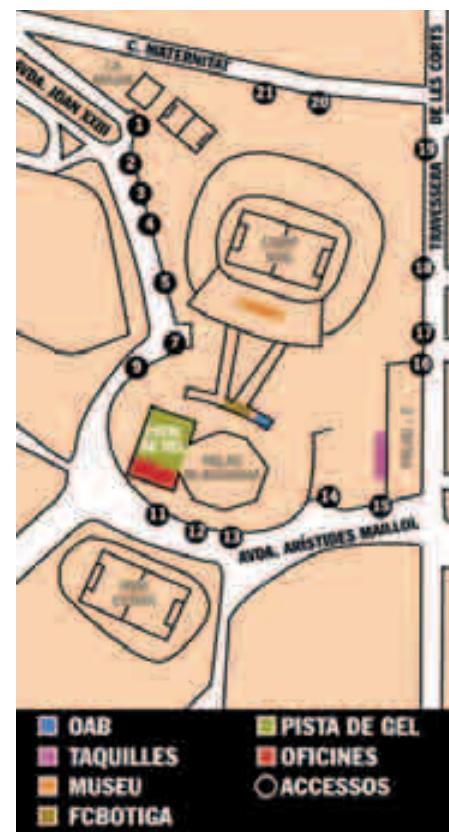
E-mail: shop@fcbarcelona.com
 Horaris: de dilluns a dissabte, de 10 a 19.30 hores
 Diumenges 10 a 14.30h

PISTA DE GEL

E-mail: pistadegel@club.fcbarcelona.com
 Horaris d'estiu (del 27 de juny al 29 de juliol).
 Tancada del 30 de juliol fins al 2 de setembre):
 de dilluns a divendres, de 10 a 14 hores i de 17:15 a 20:00 hores
 Dissabtes i diumenges de 17:15 a les 20:45 hores
 Cursets intensius de juliol de l'escola de Patinatge (del 4 al 29 de juliol):
 de dilluns a divendres de 15:15 a 16:15 i de 16:15 a 17:15

SEU SOCIAL

Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
 08028 Barcelona
 Fax: 93 411 22 19
 E-mail: secretaria@club.fcbarcelona.com

EQUIPACIÓ 2005-2006

Les noves equipacions

El FC Barcelona estrena una nova vestimenta que trenca estèticament amb el model anterior però que manté els signes d'identitat del barcelonisme. Els pantalons grana de la primera equipació, el color groc fluorescent de la segona samarreta i la senyera inclosa en el coll i la màniga i al pantaló, són les principals novetats.

La primera samarreta és la blaugrana dels últims anys, però amb les franges una mica més estretes. Es manté l'escut als números i la tipografia que es fa servir per als noms. Pel que fa al pantaló, l'aposta és de canvi. Aquesta temporada el pantaló de la primera vestimenta del Barça és de color grana. I de moment, aquest és un canvi que ha agradat molt. De fet, des del primer dia que es van posar a la venda les samarretes -l'1 de juliol-, el pantaló grana s'ha convertit en un dels principals reclams. L'altra gran novetat de la nova equipació és la presència de la senyera a les mànigues i a la part posterior del coll. És un detall, un

apunt. Una manera d'explicar la voluntat del Barça de ser 'més que un club al món', però sense perdre la referència simbòlica que l'ha fet gran.

El groc de la segona samarreta, un gran èxit

El Barça campió de l'última lliga és un equip jove, que al camp destaca per l'atreviment. És un equip guanyador i descarat. La casa Nike ha jugat amb aquests valors a l'hora de dissenyar el segon equip. Després del blau degradat de l'última temporada, aquest estiu s'ha passat al groc fluorescent. És una apos-

FUTBOL (Primera i segona equipació)		
	HOME	NEN
SAMARRETA	65 €	55 €
PANTALONS	32 €	27 €
MITGES	10 €	10 €
Primera i segona equipació complertes		
	NADÓ	NEN
General	48 €	50 €
Entrenament		
	HOME	NEN
	40 €	34 €
Jersey porter		
	70 €	
Samarreta bàsquet		
	50 €	

ta llampant i atrevida que està acompanyada per detalls blaus al coll i una mostra blaugrana a la part exterior de la màniga.

Pel que fa al pantaló d'aquesta segona vestimenta, és blau i recorda l'anterior. És un joc d'equilibri. Si la segona samarreta juga la carta de la modernitat, el pantaló blau enllaça amb la línia més clàssica: la del blau de tota la vida.

Aquest joc de colors ja ha obert en el barcelonisme un debat apassionant: si a Wembley l'equip vestia de color taronja, amb quina samarreta hauria de jugar a París, si s'arribés a la final de la Lliga de Campions 2005-2006? Del taronja al groc? Amb la blaugrana, com a Basilea? Debats d'estiu, ara que el Barça es-

La samarreta del bàsquet: nova i a la venda

El nou Barça de bàsquet també estrenarà samarreta. Però la principal novetat està vinculada a la passió blaugrana del Palau. A partir d'ara els aficionats podran comprar a la FC Botiga tota la vestimenta del bàsquet, amb samarreta blaugrana com a primera opció i groc fluorescent a la segona. Pel que fa al procés productiu de Nike, les samarretes i els pantalons de la temporada 2005-2006 estan fabricats amb un teixit molt lleuger i elàstic, especialment a les mànigues i el coll. D'aquesta manera l'esportista pot jugar amb una major llibertat a l'hora d'executar qualsevol moviment. Una altra característica en la fabricació són les anomenades costures planes, una solució que s'ha triat per evitar els fregaments i les rascades. Pel que fa a la regulació de la temperatura, els nous equipatges incorporen diverses zones de malla, per tal d'afavorir la ventilació en el procés de sudoració.

NO HI HA RES MILLOR QUE PASSEJAR PER UN CAMP DE GOLF!

**SPAZIO FORMA: COM CAMINAR O CÓRRER
SOBRE LA GESPA, EN MENYS D'UN METRE QUADRAT**

TECHNOGYM TRADING S.A.
Ph. 902 10 10 93
www.technogym.es
informacion@technogym.net

'La classe del Barça'

Barça TV estrenarà aquesta sèrie la setmana del Gamper

Els cracs del Barça van acceptar el repte i la gespa del Camp Nou es va convertir en la pissarra més gran del món. Com a l'escola, la pissarra és el suport adequat per explicar la lliçó. Aquesta vegada la lliçó és el futbol. A partir d'aquí, la televisió del FC Barcelona i TV3 - en una feina conjunta- van posar al servei d'aquesta idea tots els recursos tècnics i humans necessaris. Ara, coincidint amb el Gamper, Barça TV comença a emetre aquesta sèrie: 'La Classe del Barça'. Els jugadors del primer equip expliquen a un grup de nens els secrets de la seva gran passió.

Són 10 capítols de vint minuts cadascun. Cada capítol és una classe particular. Està dividida en exercicis. Primer l'expliquen, després en fan una demostració pràctica, i en acabat ho rematen amb els nens, visualitzant les virtuts i els defectes de cada solució, jugada o moviment. Eto'o se n'encarrega d'ensenyar la rematada,

Xavi i Inesta la conducció de la pilota, Ronaldinho és un llibre obert -ens ensenya això tan preuat que és la màgia-, Valdes i Jorquera els secrets de la porteria, Deco i Silvinho la passada i el control, mentre que Puyol i Oleguer se centren en la defensa.

La cara humana. Els cracs del Barça han explicat allò que habitualment no diuen en una sala de premsa. Puyol, per exemple, explica als nanos que l'acompanyen que s'ha de ser seriós perquè una vegada li van aconsellar que 'un defensa mai riu'. Ronaldinho assegura que quan xuta una falta, 'l'estadi desapareix. Només hi som jo, la pilota i el porter'. Xavi revela que en això del futbol 'si no fas servir les dues cames sembla que siguis coix'. I encara un frase de l'Eto'o: 'Quan dono la pilota a un company, li dono el cinquanta per cent del gol. Li dono amb el cor obert perquè només l'hagi d'empènyer'.

Ronaldinho i Eto'o, de més a prop

A partir del Trofeu Joan Gamper, Barça TV emetrà altres productes exclusius. És el cas del programa 'Cercle central, amb Frank Rijkaard', un reportatge que s'ha elaborat pacientment, sense la pressa del dia dia, buscant la reflexió continuada. De tot l'any, en l'any de la dissetena lliga. Eto'o i Ronaldinho també són els protagonistes de dos programes especials que es van preparar durant tota l'última temporada. Els cracs de més a prop, amb la marca exclusiva de Barça TV.

FCBARCELONA

PRODUCTE OFICIAL

FC BARCELONA S.A.

Productes a la venda a:

TENDAS
SELECCIONADES

FCBOTIGA

IB
EL CORTÈNGLES

LICENCIATARI OFICIAL

ABONAMENTS 2005-2006

Abonaments a la carta

Amb la nova temporada, el FC Barcelona presenta noves propostes d'abonaments. Es tracta d'aconseguir que el major nombre de barcelonistes puguin gaudir dels partits al Camp Nou. L'oferta es dirigeix als socis abonats i als no abonats. Als primers, se'ls ofereix una alternativa si no poden assistir a la majoria dels partits. El nou *Abonament Cap de Setmana* els hi permet gaudir dels 15 partits que es juguin en dissabte o diumenge a l'estadi. Així, gràcies a les localitats alliberades, els socis no abonats podran accedir al nou *Abonament 10 partits* de lliga, o als ja existents: l'*Abonament Lligueta Champions* i l'*Abonament 3 partits*.

Els socis abonats al Camp Nou que decideixin aquesta temporada acollir-se al nou *Abonament Cap de Setmana* s'estalviaran un 40% del preu del seu abonament complet. I la pròxima temporada, si així ho desitgen, podran tornar a recuperar el seu abonament per a tots els partits.

Una altra de les novetats d'aquesta temporada s'adreça als socis no abonats que es decideixin per adquirir els abonaments per a 10 o 3 partits de Lliga. Ara podran seleccionar prèviament els partits als què volen assistir, però amb la tranquil·litat que, fins a 48 hores abans del partit, podran anul·lar la reserva i escollir una altra jornada.

SOCIS AMB ABONAMENT

NOVA OFERTA

	ABONAMENT COMPLET	ABONAMENT CAP DE SETMANA
Quins partits puc veure?	Tots els oficials Lliga, Champions i Copa	Els 15 de lliga que es juguin en dissabte o diumenge
Preus	Tribuna: 704 a 851 € Lateral: 377 a 538 € Gol: 290 a 377 € General: 101 a 209 €	Tribuna: 422 a 511 € * Lateral: 226 a 323 € * Gol: 174 a 226 € * General: 61 a 125 € *

* 40% de descompte respecte l'Abonament Complet

SOCIS NO ABONATS

NOVA OFERTA

	ABONAMENT 10 PARTITS	ABONAMENT 3 PARTITS	ABONAMENT LLIGUETA CHAMPIONS
Quins partits puc veure?	Selecció prèvia de 10 partits de Lliga *	Selecció prèvia de 3 partits de Lliga *	Els 3 partits al Camp Nou de la primera volta
Preus	35% de descompte sobre el preu de l'entrada	30% de descompte sobre el preu de l'entrada	30% de descompte sobre el preu de l'entrada

* Partit contra el Reial Madrid, exclos

Per a més informació: 902 1899 00

Nous temps, ...temps de guanyar.

Relotge Oficial del Barça

Caixa acer amb esfera negra - Mampolnària de quars amb cronògraf - Calendari a les 3 h - Impermeabilitat fins a 100 metres. 00 ATM - Corretja negra de Polibutèl

Oficina de venda del Relotge Oficial del FC Barcelona
Distribuidors: Oficials i Agents FC Botiga - Barcelona
90 90 909090 - La Torre de l'Estel - 08014 - Barcelona

REF: VICEF01
1953 1948

www.viceroy.com

CONCURS FOTO BARÇA

Foto Barça

L'afició del Barça

Envia'ns les teves millors fotos, on se't vegi amb algun motiu blaugrana

1

Marc Gomila Sancho. Soci número 71.649

La Clàudia, la Mariona i el seu germà Marc, passegen orgullosos el seu barcelonisme per la Piazza San Marco de Venècia. L'afició els ve de lluny, ja que són néts de l'Agustí Sancho, migcentre del Barça dels anys 20. Guanyen aquest més, per ser el trio més culer.

2

David Sala Teixidor. Soci número 103.786

En David va anar a Sydney a veure el seu amic Ernest, que hi viu i que el va rebre amb els colors del seu equip.

3

Víctor Vilagran Vives. Soci número 63.205

A l'entrada del Parc Legoland de Billund, a Dinamarca, una figura de Darth Vader feta amb peces de LEGO va desafiar en Víctor a un combat amb espases laser. La força del Barça va acompanyar al nostre consoci.

FUJIFILM
Proveïdor Oficial del Barça

Correu: Revista Barça - Av. d'Àrístides
Mailloj, s/n - 08028 Barcelona
e-mail: revista@club.fcbarcelona.com

Per participar al concurs fotogràfic Foto Barça has d'enviar una carta amb les teves dades personals, el telèfon, el teu número de soci o Gent del Barça i la fotografia corresponent o bé, un e-mail a: revista@club.fcbarcelona.com, amb les mateixes dades, i la teva fotografia digitalitzada en alta resolució. Les fotografies més originals es publicaran en aquesta secció i d'aquestes en sortirà un guanyador.

 FUJIFILM
I&I - Imaging & Information

FIFA WORLD CUP
GERMANY
2006

Capta el moment amb Fujifilm

FUJIFILM - PATROCINADOR OFICIAL D'IMATGES DE LA FIFA WORLD CUP GERMANY 2006™

 FUJIFILM

Proveïdor Fotogràfic Oficial del FC Barcelona

www.fujifilm.es

DESCOMPTES ESPECIALS SOCIS FCB

Gràcies als acords amb altres entitats, els socis del **FCB** poden gaudir de descomptes especials pel fet d'utilitzar els seus serveis. Aprofita'n l'oportunitat!

ENTITAT	TIPUS DE DESCOMPTA	COM?
	Subscripció anual Zona Premium per 29€ (7€ de descompte)	Amb el carnet de soci
	15% d'estalvi en el terme fix de gas 7% d'estalvi* en el consum de gas 2.25% d'estalvi en la factura de la llum <small>* descompte del 5% si sols es contracta gas</small>	Amb el carnet de soci Truca al 900 84 28 84
	De dilluns a divendres (no festius), entrades a preu reduït Pre-estrenes de cinema exclusives per als socis 10 punts de regal en sol·licitar la targeta Cinesa Card	Amb el carnet de soci
	10% de descompte en les entrades	Amb el carnet de soci
	3 euros de descompte a les modalitats d'entrada: Entrada completa. Entrada Emblemàtica Entrada de menors de 120 cm	Amb el carnet de soci
	5% de descompte en els seus productes a Catalunya	Amb el carnet de soci
	Lloguer de cotxes: 50% de descompte sobre les tarifes generals Lloguer de furgonetes: 20% de descompte sobre les tarifes generals Tarifa internacional: 15% de descompte sobre les tarifes generals Central de reserves: 902 100 101	Amb el carnet de soci Codi client: 1301127
	50% de descompte (5€) en quota d'entrada del Club FNAC a les botigues de BCN	Amb el carnet de soci
	Interessants avantatges addicionals en contractar una assegurança d'automòbil o de la llar.	Amb el carnet de soci Truca al 902 42 40 45

Descomptes al club

A més, la vostra condició de soci també us permet tenir els següents avantatges:

Pista de Gel:
descompte del 25%

Museu:
accés lliure al Museu i tour guiat

Sales i espais: 30% de descompte en el lloguer de sales i altres espais emblemàtics del club

FCBOTIGA: 5% de descompte en els productes a la venda

Botiga on-line: 10% de descompte a través de www.shop.fcbarcelona.com

Camp de Futbol 7:
30% de descompte en el lloguer dels camps de futbol 7 de les instal·lacions del Camp Nou

Viatja amb el Barça i demostra la teva passió.

I si ets soci del Barça, gaudiràs de condicions preferents.

Viu l'emoció de tots els partits de la temporada amb el **RACC, l'Agència de viatges oficial del FC Barcelona**. Tenim les millors ofertes perquè puguis acompanyar l'equip als seus desplaçaments i compartir avió i allotjament amb els jugadors. Tu només has de preocupar-te d'animar, nosaltres ens encarreguem de la resta.

Contracta ja els desplaçaments per a la propera temporada trucant al **902 50 60 70**, a través de **www.racc.es** o a qualsevol **Agència de viatges del RACC**.

RACC
Automòbil Club
Agència de viatges

**Agència de viatges oficial
del FC Barcelona**

RACC Viatges 24 h: 902 50 60 70

vueling

LA NEW
GENERATION
AIRLINE.

DESCOBREIX
LES NEW RUTES
DEL MES FROM
20€
PER TRAJECTE.

QUI
NO CORRE
VUELING!

COMPRING A WWW.VUELING.COM/FCBARCELONA 902 495 902

Aquesta preu és per trajecte sense incloure taxes i volés.